Реалії та перспективи розвитку воєнної науки

5 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

14 – 18 травня 2012 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 20 (631)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

І навички вдосконалюємо, і молодь навчаємо!

На Миколаївщині, на базі бригади тактичної авіації Повітряного командування “Південь” Повітряних Сил ЗС України, якою командує полковник Володимир Помогайбо, відбувся льотно-методичний збір, в якому взяли участь авіатори з усіх з’єднань і частин військової авіації. Збір проходив під керівництвом заступника командира ПвК “Південь” ПС ЗС України – начальника авіації полковника Андрія Алімпієва.

2 стор.

ДНВЦ: 80 років випробувань

6-7 стор.

День Великої Перемоги: пам’ятаємо, вшановуємо, навчаємо...

8- 9 стор.

Захист футбольного свята – місія важлива

У Повітряному командуванні “Захід” завершилось комплексне тренування антитерористичної спрямованості з залученням чергових сил протиповітряної оборони, який відбувся в рамках підготовки до фінальної частини європейської футбольної першості в Україні. До тренування залучили сили та засоби Повітряного командування “Захід”, частин безпосереднього підпорядкування Повітряних Сил Збройних Сил України, 8-го та 13-го армійських корпусів. Також участь в заході взяли представники інших силових відомств, що відають боротьбою з тероризмом: управління Служби безпеки України, Головних управлінь МВС та МНС у Львівській області, Львівського регіонального структурного підрозділу Украерорусу, Львівської обласної державної адміністрації та Західного регіонального управління Державної прикордонної служби України.

Продовження на 2 стор.

ЛМЗ

На порядку денному – повітряний бій

У бригаді тактичної авіації повітряного командування "Центр" Повітряних Сил ЗС України завершився льотно-методичний збір з підготовки льотного складу бригад тактичної авіації за видами льотної підготовки, підготовки на класну кваліфікацію та підвищення професійної підготовки пілотів на літаках Л-39.

Збір, до якого було залучено 33 льотних екіпажі винищувальної авіації, проходив під керівництвом начальника відділу авіації Повітряного командування "Центр" полковника Олега Захарчука.

За час проведення заходу виконано 6 льотних змін із загальним нальотом майже 100 год.

Молоді льотчики вперше освоювали такі складні види льотної підготовки, як групова злітаність на малих висотах, "повітряні бої" в складі пари з ударними літаками на середніх та малих висотах.

Льотний склад авіаційних ескадрилей отримав допуск в якості ведучих пар, підготувався до польотів в якості інструкторів.

Злагоджено та організовано працювала група керівництва польотами на чолі із начальником групи – керівником польотів підполковником Ігорем Літвиновим. Це дозволило відпрацювати навчальні цілі на високому методичному рівні.

За результатами збору групу військовослужбовців від керівництва ПвК "Центр" було заохочено грамотами. Так, найкращих результатів в освоєнні літака Л-39 досяг лейтенант Олег Печененко, який виконав залікову вправу на "повітряний бій" з ударними літаками з відмінною якістю. Майор Олександр Фоменко та старший лейтенант Михайло Єльницький виконали контрольні льотні перевірки для отримання класної кваліфікації.

Любов Киналь.

ГОТУЄМОСЬ ДО ЄВРО

Захист футбольного свята – місія важлива

Закінчення. Початок на 1 стор.

Тренування пройшло під керівництвом заступника начальника Генштабу ЗС України генерал-лейтенанта Григорія Саковського. Він перевірив дії чергових сил Повітряного командування за чотирма варіантами розвитку подій. В ході першого та другого епізодів вартові неба відпрацювали дії щодо примушення до посадки повітряного судна, захопленого терористами. Його роль виконував літак Ан-26. Для перехоплення порушника в небо піднявся легкий фронтовий винищувач МіГ-29 бригади тактичної авіації, що на Прикарпатті. "Перебуваючи у складі чергової ланки, я з початку одержав команду на переведення у вищий ступінь бойової готовності, а потім команду "Повітря!", – розповідає заступник командира ескадрильї – штурман майор Максим Фединський, – офіцер пункту наведення авіації навів мене на ціль. Я встановив тип повітряного судна, приналежність до держави, курс та швидкість польоту. Цю інформацію передав на командно-диспетчерський пункт. Після цього одержав команду на супроводження даного повітряного судна та примушення до посадки на визначеному аеродромі".

Під час третього епізоду чергові сили мали справу з порушником правил використання повітряного простору, що без повідомлення відхилився від маршруту та взяв курс на Львів. "Для перевірки нашої роботи на командний пункт Львівського зенітного ракетного полку прибув начальник ЗРВ Повітряних Сил, – каже командир полку полковник Олександр Гуменюк. – Ми виявили контрольні цілі, супроводжували їх та за командою умовно їх знищили. Весь колектив відпрацював добре. Найкраще зі своєю бойовою роботою впорався підрозділ ЗРК С-300, яким командує підполковник Олександр Назаренко".

В четвертому епізоді перехоплювали порушника, який внаслідок технічних несправностей відхилився від курсу.

"Наш екіпаж одержав завдання на перехоплення малошвидкісної повітряної цілі, та виконав політ в зону очікування – розповідає командир екіпажу вертольота Мі-24 підполковник Олександр Шемет. – Далі вийшли на ціль, виявили її візуально, опізнали та встановили параметри польоту. Це був вертоліт Мі-8. Хочу подякувати офіцеру бойового управління, він добре вивів нас на ціль. Потім одержали подальше завдання – супроводити ціль до визначеного рубежу та змусити виконувати політ за маршрутом".

"Проведена велика робота. Питання, які потребували додаткової уваги, нами ретельно відпрацьовані і зараз ми знаходимось на завершальному етапі підготовки, – зазначив генерал-лейтенант Григорій Саковський. – Військові динамічно готуються до роботи в умовах проведення "Євро-2012". Ми також перевірили порядок взаємодії з силовими структурами, які займаються антитерористичною діяльністю".

"Сьогодні були задіяні усі сили ПвК "Захід", що забезпечуватимуть безпеку глядачів від удару з повітря під час проведення матчів європейської першості у Львові, – продовжив ТВО командувача ПС генерал-лейтенант Василь Нікіфоров. – Це екіпажі літаків МіГ-29, підрозділи зенітних ракетних полків та радіотехнічної бригади. Також працювали вертольоти Мі-24 полку армійської авіації 13 АК. Захід надзвичайно потрібний і корисний. Ми дали можливість ще раз потренуватись органам військового управління, відпрацювали взаємодію з авіацією армійського корпусу, перевірили роботу пунктів наведення авіації. Загалом же, охорона повітряного простору держави – це щоденне бойове завдання Повітряних Сил".

Це комплексне тренування – не останній масштабний захід в межах підготовки до "Євро-2012". Найближчим часом, відбудеться одночасне комплексне тренування усіх чергових сил, які охоронятимуть небо над усіма чотирма приймаючими містами.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

НА ПОЛЬОТАХ

І навички вдосконалюємо, і молодь навчаємо!

Закінчення. Початок на 1 стор.

За словами керівника зборів, основними завданнями зборів були підготовка інструкторів, відпрацювання завдань бойового застосування та навчання молодих льотчиків. Усі польоти здійснювалися на навчально-тренувальних літаках Л-39 і Л-39М1.

– Поставлені перед заходом завдання виконані. Військові авіатори із різних авіаційних частин вдосконалили навички пілотування та застосування авіаційних засобів ураження, – відзначив керівник зборів полковник Андрій Алімпієв.

За час ЛМЗ виконано 7 льотних змін, з них 2 вночі, загалом за 10 днів відбулось 226 польотів. Авіатори провели у небі майже 150 годин (з них 16 – вночі). Максимальний наліт на льотчика склав майже 17 годин. Було виконано 16 бойових застосувань по повітряних цілях та 197 – по наземних.

П'ять пілотів виконали програму на присвоєння класної кваліфікації "Військовий льотчик 3-го класу", шість льотчиків отримали допуск на групову злітаність у складі пари, три – допуск на складний пілотаж. Три льотчики отримали допуск до інструкторських польотів вдень на техніку пілотування та навігацію, ще троє пройшли підготовку і отримали допуск на складний пілотаж, двоє – на перехоплення і атаки повітряних цілей.

Говорячи про основні досягнення, слід відзначити й те, що до зборів було залучено 43 льотчики, з них – 10 молодих.

Серед кращих авіаторів керівник заходу виділив командира авіаційної ескадрильї підполковника Юрія Погорілого, командира авіаційної ланки капітана Іллю Чістоєва, командира технічної роти капітана Валерія Бєльсінського та старшого авіатехніка капітана Ігоря Румянкова.

Катерина Рудич.

НА ПОСИЛЕННЯ

Марш зв'язківців

На днях з двох військових містечок окремого полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України для забезпечення управління підрозділами та частинами, котрі залучаються до виконання заходів щодо антитерористичного забезпечення під час проведення фінальної частини "Євро-2012", виїхало понад 20 машин зв'язку.

Здійснивши марші від 250 до понад 850 км, військовослужбовці прибули до Київського, Васильківського, Рівненського та Харківського гарнізонів, де забезпечуватимуть експлуатаційне обслуговування допоміжних пунктів наведення авіації та станцій опорної мережі зв'язку Повітряних Сил.

Радіостанції Р-140, Р-485 та тропосферні радіорелейні станції Р-410М-5,5, які будуть задіюватися під час проведення чемпіонату з футболу, дислокуватимуться як на позиціях радіотехнічних військ ПС ЗС України, так і в польових умовах. Всі зв'язківці, котрі залучаються до даного заходу, протягом значного часу проходили посилену як теоретичну, так і практичну підготовку. За планами підготовки

до "Євро-2012" був складений розклад занять з екіпажами. Основна їх частина охоплювала практичні тренування особового складу в роботі щодо забезпечення зв'язком на зближених відстанях та в реальних умовах.

Руслан Лінник. Фото автора.

ЗВЕРНЕННЯ

Я, підполковник запасу Збройних Сил України Ананьєв Станіслав Миколайович, звертаюсь до Вас з проханням допомогти врятувати життя моєму єдиному синові Денису, який знаходиться у тяжкому стані у Криворізькій міській лікарні №2 з діагнозом: Хронічна хвороба нирок V ступеня. Прошу військовослужбовців Збройних Сил України, яким небайдужа доля дитини, надати матеріальну допомогу для проведення операції з пересадки нирок. Вдячний усім небайдужим.

Кошти переказувати: ПриватБанк № рахунку 29244825509100 МФО 305299 ОКПО 14360570

Призначення платежу: на операцію дитини

Кому (Ананьєва Ольга Леонідівна, ІНН - 2322212844) для поповнення на картку 4405885822316482.

Телефон 0305740334 цілодобово.

З повагою батьки Дениса Станіслав Миколайович та Ольга Леонідівна Ананьєви.

ІНФРАСТРУКТУРА

Президент України Віктор Янукович: "Ми повинні будувати сучасну Україну"

У рамках робочої поїздки до Донецької області Президент України Віктор Янукович взяв участь у церемонії відкриття нового терміналу Міжнародного аеропорту "Донецьк" імені Сергія Прокоф'єва. Разом з Віце-прем'єр-міністром – Міністром інфраструктури Борисом Колесніковим та головою Донецької облдержадміністрації Андрієм Шишацьким Глава держави перерізав символічну стрічку та відкрив меморіальну дошку видатного композитора, іменем якого названо аеропорт.

Президент назвав відкриття нового терміналу черговим свідченням того, що Україна гідно складає іспит на прийняття такого грандіозного спортивного свята, яким є фінальна частина "Євро-2012". "Ми зобов'язані були показати світовій спільноті, що Україна – сильна країна з економікою, що динамічно розвивається, з високим професійним рівнем", – сказав Віктор Янукович.

Глава держави наголосив, що для "Євро-2012" побудована вся необхідна інфраструктура, але роботи з облаштування країни на цьому не зупиняться. "Ми зобов'язані далі будувати дороги – не лише автомагістралі, а й шляхи регіонального значення. Ми повинні будувати сучасну Україну. Ми як патріоти повинні пишатися, що наше покоління здатне виконувати таке завдання", – сказав він.

Глава держави ознайомився з роботою аеровокзалу, який за рівнем технічного оснащення, комфорту і безпеки пасажирів відповідає сучасним світовим стандартам. Зокрема, він оглянув зали реєстрації, контролю багажу, контролю на безпеку та протестував роботу пункту паспортного контролю.

Термінал має сім поверхів, з них три – основні. Потоки пасажирів розділені на два рівні: "виліт" і "приліт". У зоні "Прибуття" розташовані 20 кабін паспортного контролю, чотири каруселі для видачі багажу, а також два пункти митного контролю. На цьому рівні також передбачений вихід до автостанції. У зоні "Реєстрація" розміщені 38 стійок реєстрації та дві стійки для прийому негабаритного багажу. У зоні "Виліт" знаходяться 18 ліній огляду на авіабезпеку, 22 кабіни паспортного контролю, а також п'ять виходів на посадку. Пропускна спроможність нового терміналу – понад 3 тисячі пасажирів на годину. Для їх зручності увесь комплекс спроектований таким чином, що пасажири можуть пройти від літака до паркінгу не виходячи на вулицю. Новий термінал прийматиме міжнародні рейси вже з 15 травня. Під час проведення "Євро-2012" термінал працюватиме у режимі приймання міжнародних рейсів, з 1 серпня новий термінал аеропорту "Донецьк" обслуговуватиме усі рейси.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

РОЗРОБКИ

"Івченко-Прогрес" працює над новим двигуном

ДП "Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро "Прогрес" ім. академіка О.Г.Івченка" працює над створенням перспективного авіаційного двигуна для середнього військово-транспортного літака Ан-178. Про це заявив генеральний конструктор підприємства Ігор Кравченко.

Зокрема, розпочато концептуальне опрацювання проекту нового двигуна на 8-11 тонн злітної тяги. Зараз разом із ДП "Антонов" пробляється технічне завдання на розробку такого двигуна, а також ведуться роботи з оптимізації його характеристик. Перші два двигуни для Ан-178 планується поставити ДП "Антонов" у 2013 році. За словами І.Кравченка, основні конструктивні та технологічні питання створення нового двигуна вже вирішені. На даний час вивчається, наскільки економічно доцільно виробництво такого двигуна, виходячи з аналізу необхідної кількості літаків Ан-178.

Голова ради директорів ПАТ "Мотор Січ" В'ячеслав Богуслаєв зазначив, що будується перший дослідний екземпляр Ан-178, який буде продемонстровано у 2013 році. "Цього року стапелі під літак на "Антонов" вже готові. Крило залишається тим же самим, що й на літаках сімейства Ан-148, двигуни будуть потужнішими. Зараз у роботі перебуває наступна серія двигуна на 8,2-8,3 тонн тяги з урахуванням особливостей експлуатації транспортних літаків", – сказав він.

За словами В.Богуслаєва, літаком Ан-178 вже зацікавилися не тільки оборонні відомства України і Росії, але також Індії та Китаю.

КОНТРАКТИ

В Україну прибула чергова партія Ан-32

У рамках виконання контракту з Республікою Індія на ДП "Завод 410 ЦА" для проведення капітального ремонту і модернізації прибула п'ята партія військово-транспортних літаків Ан-32 ВПС Індії у складі 5 машин.

Планується, що термін ремонту і модернізації літаків п'ятої партії складе близько 6 місяців. Як повідомлялося раніше, контракт на суму близько $400 млн. на ремонт і модернізацію 105 машин Ан-32 індійських ВПС було підписано у червні 2009 року. Згідно з умовами контракту 40 літаків повинні бути відремонтовані і модернізовані в Україні, а інші 65 – на авіазаводі індійських ВПС BRD-1 у Канпурі (Північна Індія). Головним виконавцем контракту з української сторони є дочірнє підприємство ДК "Укрспецекспорт" ДГЗП "Спецтехноекспорт", яке входить до складу ДК "Укроборонпром", співвиконавцями – ДП "Антонов", ДП "Завод 410 ЦА", ПАТ "Мотор Січ". Перша партія у складі 5 модернізованих літаків відбула до Індії у травні 2011 року, друга партія з 5 машин – у вересні 2011 року, третя партія з 5 машин – у березні 2012 року. Передача замовнику четвертої партії у складі 5 модернізованих літаків запланована на червень-липень поточного року.

Підготував Віктор Гедз.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Темпи модернізації ОВТ зростають

Міноборони України сьогодні чимало уваги приділяє модернізації озброєнь та військової техніки. Про це Міністр оборони України Дмитро Саламатін заявив в інтерв'ю "Інтерфакс-Україна". "Сучасна армія і флот – це не кількість танків, літаків і кораблів, вік яких перевищує кілька десятиліть. Це – сучасні технології, закладені, в тому числі, у модернізацію озброєння та військової техніки", – сказав він.

Підкреслюючи важливість розвитку та підтримки науки в контексті модернізації ЗС України, Глава оборонного відомства наголосив, що збільшення фінансування науково-дослідних робіт дозволить підприємствам національного ОПК мати перспективу розвитку на наступні 10-15 років, що є найважливішою умовою для стратегічного розвитку цієї галузі й посилення її конкурентоспроможності.

"Використовуючи можливості вітчизняного ОПК, ми зможемо найближчим часом серйозно зайнятися переозброєнням нашої армії і сил флоту. У цьому контексті дуже важливо тісне співробітництво і чітка координація зусиль Міністерства оборони та держконцерну "Укроборонпром", – сказав Дмитро Саламатін.

За його словами, високий рівень співробітництва Міноборони з "Укроборонпромом" дозволяє успішно вирішувати найскладніші завдання, які раніше не вирішувалися роками. На його переконання неможливо миттєво модернізувати всю техніку, яка перебуває на озброєнні ЗС України, у тому числі, і через фінансово-економічні можливості країни. Та, незважаючи на це, подібних темпів модернізації ОВТ за останні десять років ще не було.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

Я ПРИСЯГАЮ...

Подія в житті кожного новобранця

5 травня у бригаді тактичної авіації Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України, що на Київщині, в урочистій обстановці, біля Бойового прапора частини, військову присягу на вірність Українському народові склали 75 молодих солдатів строкової служби, які призвалися цьогорічної весни.

Урочистості традиційно розпочалися винесенням Бойового прапора з'єднання і виконанням Державного гімну України. Зі знаменним днем у житті кожного новобранця привітали тимчасово виконуючий обов язки командира бригади тактичної авіації льотчик 1 класу полковник Сергій Якубенко, представники місцевої та районної державної адміністрації, ветеранських організацій Василькова, духовенство, рідні, близькі та друзі.

Вітаючи військовослужбовців полковник Сергій Якубенко зазначив, що Військова присяга відображає безмежну вірність та відданість воїнів українському народові, готовність самовіддано захищати свою державу.

Честю і гордістю бригади тактичної авіації є її ветерани, тож слова привітання та побажань молодим солдатам лунали з їх вуст.

– Свідомо склавши Військову присягу, ви стали повноправними захисниками свого народу і підтвердили свою готовність зі зброєю в руках захищати незалежність, національний суверенітет та територіальну цілісність нашої Батьківщини. Виконуйте свої обов'язки сумлінно та наполегливо, — наголосив у виступі, Голова спілки ветеранів військового містечка №11 імені двічі Героя Радянського Союзу генерал-полковника Володимира Дмитровича Лавриненкова міста Василькова, полковник у відставці Микола Задніпряний.

По завершенню урочистого ритуалу настоятель Свято — Михайлівської Церкви отець Георгій провів ритуал освячення та благословив молодих воїнів на ратну службу.

Любов Киналь.

ДО 20-РІЧЧЯ МИРОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Спеціальний представник Генерального Секретаря ООН та координатора Місії ООН у Ліберії Елен Маргерет Лой:

“Слід українських вертолітників в миротворчій історії ООН в Ліберії – окрема і важлива сторінка становлення миру в цій країні”

Українські військовослужбовці 16-ї ротації 56-го окремого вертолітного загону ЗС України, які виконують миротворчу місію у Республіці Ліберія, брали участь у військовому Параді миротворчих контингентів на честь Спеціального представника Генерального Секретаря ООН та координатора Місії ООН у Ліберії – “SRSG”(Special Representative Secretary-General), у зв’язку із закінченням терміну її офіційного перебування на посаді.

Елен Маргерет Лой

Народилася 17 жовтня 1948 року в м. Гедесбай, Данія.

У 1973 році з дипломом магістра політології закінчила Копенгагенський університет.

1973 р. – розпочала дипломатичну кар’єру на посаді міністра закордонних справ Данії.

1977-1986 рр. – секретар постійної комісії Данії до ООН, згодом адвокат Єврокомісії у Брюсселі.

1989-1992 рр. – посол Данії в Ізраїлі.

1994-1996 рр. – член фондів, які вкладали кошти в індустріальний розвиток розвинутих країн Центральної та Східної Європи.

1996-2001 рр. – державний секретар південної групи в МЗС Данії.

2001-2007 рр. – посол Данії в Чехії.

2008-2012 рр. – спеціальний представник Генерального Секретаря ООН та координатора Місії ООН у Ліберії.

На моє запитання, як постійний представник королівства Данія в ООН Елен Маргерет Лой сприйняла пропозицію працювати в Африці, датчанка за походженням відповіла не вагаючись: “Я не мала права відмовлятися. Проте була би нещирою, якби не визнала, що була трішки схвильована і розгублена, бо саме мені доручили представляти інтереси Організації Об’єднаних Націй у справі підтримання миру і безпеки у цій складній за всіма мірками Західноафриканській країні – Ліберії. Це надзвичайно відповідальне завдання, і я завжди намагалась виконувати його якнайкраще…”

– Пані Елен, коли вас призначили на цю посаду, ви, звісно, ставили для себе конкретні завдання. Чи вдалося втілити в життя задумане?

– Впевнено можу сказати, що позитивні зрушення у Ліберії значно відчутніші, ніж будь-коли. Тисячі ліберійців по всій країні отримали зиск від участі в проектах, які підтримувалися і продовжують впроваджуватися за безпосередньої участі представників місцевої влади та ООН. Прокладання доріг, покращання інфраструктури, впровадження енерготехнологій – це лише невеликий перелік реальних досягнень в цьому регіоні. Завдяки наявним позитивним змінам у житті пересічних ліберійців, ООН уже не один рік фінансує реалізацію таких проектів від провідних міжнародних донорів. Протягом останніх чотирьох років ми спільно з усіма досягли дуже багато. Це стосується не лише мирного проведення виборів президента, а й значного прогресу в становленні верховенства права, підтримки розвитку державних інституцій, стабілізації ситуації а також безпеки вздовж кордонів.

– Які пріоритети визначені сьогодні для Місії ООН у Ліберії?

– Діяльність Місії стоїть на трьох китах – військові, поліція і цивільний персонал. Кожна із цих складових натикається на певні виклики за своїми напрямками. А ефективно керувати цим миротворчим механізмом, працювати разом з усіма задля досягнення спільних, благородних цілей заради миру і безпеки в Ліберії стало для мене високою честю і головним життєвим викликом.

Поліцейські ООН, працюючи пліч-о-пліч з колегами, ретельно відібраними з числа місцевого населення, відіграють ключову роль у формуванні ліберійської системи безпеки та правових інституцій. Цивільні представники Місії, які не носять військових одностроїв, завжди були ближчими до постраждалого від жахливих наслідків громадянських воєн місцевого населення. Розвиток людини – це реалізація свободи людей жити тим життям, яке вони собі обирають. Розвиток людського потенціалу – це сумарний чинник добробуту людини.

В розрахунках чинників використовуються три основні показники: ВВП на душу населення, очікувана тривалість життя при народженні, рівень освіти населення. Але водночас ми добре розуміємо, що тут залишається ще дуже багато роботи в контексті сучасних та майбутніх викликів, і 2012-й має стати роком змін. Ми маємо активізувати наші зусилля, спрямовані на розвиток національних безпекових інституцій і збільшення інтеграції та співробітництво з нашими національними партнерами. З липня розпочнеться скорочення як військових, так і цивільних представників персоналу Місії, в перспективі до 2015 року розглядається питання виведення військових контингентів. А поки що Місія протидіяли всім викликам, співпрацюючи разом з ліберійськими колегами для подальшого зростання наших спільних досягнень.

– Восьмий рік поспіль 56-й окремий вертолітний загін Збройних Сил України під прапором Об’єднаних Націй продовжує виконання завдань Місії ООН у Ліберії. Як Ви оціните його роботу?

– Слід українських вертолітників в миротворчій історії ООН в Ліберії – окрема і важлива сторінка становлення миру в цій країні. Я відвідала величезну кількість парадів медалей, стратегічних дискусій за участю ваших військових командирів, я безмежно вдячна кожному військовослужбовцю 56-го овз усіх шістнадцяти ротацій за їх висококласну і надзвичайно важливу і необхідну роботу. Справді, важко переоцінити величезний внесок ваших військових у справу підтримання миру й безпеки в регіоні.

Ви зробили багато для налагодження мирного життя в країні, вкотре довели свій професіоналізм, надійність і відданість обов’язку. Чимало завдань Місії виконуються завдяки вашим українським колегам і їх надійним вертольотам. Ви відіграєте особливу роль у транспортуванні нашого персоналу і вантажу в усі куточки Ліберії. Саме завдяки рішучим діям українських миротворців вдалося не допустити конфліктних ситуацій під час виборів у Кот-д’Івуарі, ваші пілоти успішно забезпечили повітряну безпеку під час інаугурації президента Республіки Ліберія.

– Пані Елен, а що Вам відомо про Україну?

– Це одна з найбільших та дуже важливих країн у Європі, з цікавою політичною кон’юнктурою. Країна дуже різноманітна, цікава своїми природними ландшафтами та ресурсами. Мені дуже подобається щирість та особливий темперамент українців. Україна здавна відома своєю гостинністю. Переваги цієї риси я відчула із перших днів перебування у Ліберії, і повірте, це дуже важливо для іноземця. У вас є багато чого повчитися.

– Пані Елен, залишаючи Ліберію, щоб Ви побажали своїм колегам-миротворцям?

– Кожен, хто хоча би один раз був “миротворцем”, хто носив блакитний берет воїна Організації Об’єднаних Націй, завжди із завмиранням серця будуть згадувати свою службу, бо вони насправді пройшли школу мужності в країні, де потребували їхньої допомоги. Сьогодні “миротворець” – майже професія, і при тому – одна із найпочесніших, так само, як лікар або вчитель. Завершувати свою місію на посаді Спеціального представника Генерального Секретаря ООН та координатора Місії ООН у Ліберії для мене надзвичайно складно. Та складно не тому, що попереду нова сторінка в моїй професійній діяльності, а тому що за 4 роки життя тут я дійсно здобула унікальний досвід. Навіть зважаючи на те, що до роботи в Ліберії у мене вже був значний досвід дипломатичної діяльності, це зовсім не схоже на велику, складну багатонаціональну миротворчу місію. Врешті-решт, я хочу подякувати всім за професіоналізм, самовідданість та підтримку, яку ви мені надавали протягом цих років. Та я впевнена: ви продовжите діяти так само професійно та самовіддано під керівництвом мого наступника, аби довести, що спільно виконуємо наш мандат для блага ліберійського народу й міжнародного миру та безпеки.

– Щиро дякую Вам за розмову!

В’ячеслав Петровський.
м. Монровія,
Республіка Ліберія.
Фото автора.

ЗА КРОК ДО ВИПУСКУ

Фінішна пряма “кожедубівців”

У курсантів-випускників Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба триває напружена пора – складання державних іспитів. Напередодні в університеті пройшло перше організаційне засідання Державної екзаменаційної комісії на чолі з її головою – начальником штабу – першим заступником начальника авіації Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майором Ігорем Янушевичем, який визначив завдання, зупинившись на важливих організаційних питаннях роботи екзаменаційної комісії.

Фото автора.

Загалом до державної атестації представлено 337 курсантів та військовослужбовців військової служби за контрактом, які не мають офіцерських звань і проходили навчання без відриву від служби за державним замовленням. З числа курсантів 61 завтрашній випускник – це командири тактичного рівня підготовки, з яких 40 чоловік навчалися за освітньо-кваліфікаційним рівнем “спеціаліст”, а 21 курсант факультету протиповітряної оборони Сухопутних військ проходили навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем “бакалавр”. Також державні іспити складатимуть понад 240 четвертокурсників та 35 випускників з числа військовослужбовців військової служби за контрактом, які проходили навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем “бакалавр”.

Слід відзначити, що четверо випускників є кандидатами на отримання золотої медалі, ще семеро – кандидати на отримання диплома з відзнакою. З числа випускників-контрактників двоє є кандидатами на отримання диплому з відзнакою, а серед четвертокурсників на диплом з відзнакою претендує 15 курсантів.

Впродовж наступних трьох місяців для отримання освітньо-кваліфікаційного рівня “спеціаліст” курсанти захищатимуть свої дипломні роботи, складатимуть комплексний державний іспит з блоку тактичних, військово-технічних, спеціальних дисциплін, а також будуть оцінені під час державного екзамену з дисципліни “Фізичне виховання, спеціальна фізична підготовка і спорт”.

Інші старшокурсники захищатимуть кваліфікаційні роботи за освітньо-кваліфікаційним рівнем “бакалавр”, складатимуть комплексний державний екзамен з професійно-орієнтованих дисциплін, державний екзамен з іноземної мови, а також будуть атестовані з фізичної підготовки.

Робота Державної екзаменаційної комісії у Харківському університеті Повітряних Сил триватиме до 25 травня. Того ж дня відбудуться довгоочікувані урочистості з нагоди випуску молодих офіцерів та військовослужбовців військової служби за контрактом.

Дмитро Чалий. м. Харків.

Реалії та перспективи розвитку воєнної науки

Указом Президента України від 14 лютого 1997 року в Україні встановлено професійне свято працівників науки – День науки, яке відзначається щорічно у третю суботу травня.

Про сучасний стан воєнної науки та перспективи її подальшого розвитку розповідає командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Сергій Іванович Онищенко.

– Товаришу командувач, яку роль сьогодні відіграє воєнна наука в подальшому розвитку Повітряних Сил?

– Безперервне зростання ролі науки в збереженні обороноздатності держави наприкінці ХХ - початку ХХІ століть є однією з найбільш характерних закономірностей формування та розвитку воєнної організації держави. Високий рівень та швидкі темпи розвитку сучасної науки проявляються сьогодні практично в усіх сферах воєнної справи. Це обумовлено, насамперед, тим, що сучасне озброєння, усі різновиди військової техніки не можуть бути створені без застосування новітніх наукових досягнень в усіх галузях науки та техніки. Потрібно відмітити, що в сучасних умовах корінним чином змінилася не тільки сфера застосування науки в воєнній справі, але й сам обсяг та характер їх застосування. Так, якщо до початку Другої світової війни на розвиток воєнної справи значний вплив мали результати прикладних досліджень, то в сьогоднішніх умовах термін впровадження тільки результатів фундаментальних досліджень в практику військ зведено до декількох років. Тому науково-технічний прогрес, особливо в таких галузях, як радіоелектроніка, кібернетика, робототехніка, приводить до створення принципово нових зразків озброєння і військової техніки та придає якісно новий зміст ведення збройної боротьби, а саме переходу від методів ведення воєн руйнівного характеру до воєн функціонально-вибіркового типу впливу на найбільш критичні та чутливі об'єкти противника.

Сьогодні воєнна наука, до якої входять галузі знань, які тісно пов'язані з суспільними, природознавчими та технічними науками та розробляють специфічну воєнну проблематику в інтересах підвищення обороноздатності України, в основному, відповідає потребам діяльності Повітряних Сил. Упродовж попередніх років в Повітряних Силах проведено значну роботу зі створення ефективної системи воєнно-наукових досліджень, зорієнтованої на наукове забезпечення заходів реформування та подальшого розвитку Повітряних Сил. Певні позитивні зрушення сталися у плануванні наукової роботи, конкретнішого спрямування набув зміст науково-дослідних робіт. Під час замовлення науково-дослідних робіт пріоритет мають комплексні роботи, а наукові завдання досліджень, насамперед, формуються з огляду на потреби практики військ, а не бажання чи можливості їх виконавців. Це дає нам змогу значно зменшити кількість неактуальних робіт, а також уникнути випадків, коли певні посадові особи намагаються зняти з себе відповідальність за організацію досліджень, цілком покладаючи її тільки на науковців. Деякі перспективні розробки пройшли перевірку на практиці під час проведення навчань і тренувань. Закріпилася тенденція до збільшення наукового потенціалу та зростання чисельності військових вчених в наукових установах та військових навчальних закладах Повітряних Сил.

– Проведення заходів реформування Повітряних Сил неможливе без відповідного наукового супроводження. Чи забезпечує сьогодні вирішення проблемних питань управління, застосування та всебічного забезпечення військ існуюча система воєнно-наукових досліджень Повітряних Сил?

– На сьогодні в Повітряних Силах створено цілісну і достатньо дієздатну систему воєнно-наукових досліджень, практично завершено формування відповідних науково-організаційних структур, науково-дослідних установ та консультативно-дорадчих органів, оновлено нормативно-правову базу з організації наукової та науково-технічної діяльності. Аналіз проведення наукових досліджень переконливо свідчить, що існуючий науковий потенціал Повітряних Силах спроможний вирішувати цілу низку проблемних питань подальшого розвитку родів військ та спеціальних військ Повітряних Сил, а також проводити дослідження за усіма напрямами освітньої діяльності Харківського університету Повітряних Сил.

При цьому, потрібно зазначити, що створення у складі Харківського університету видового Наукового центру дало можливість структурувати систему науково-дослідних установ Повітряних Сил за науковою проблематикою, рівнями наукових досліджень, уникнути дублювання в проведенні досліджень, зберегти наукові школи в умовах реформування Збройних Сил, а також створити належні умови для збільшення наявного наукового потенціалу. Потрібно відмітити, що проведення практично усіх досліджень в Науковому центрі організовано та здійснюється у тісній взаємодії з факультетами та кафедрами Харківського університету Повітряних Сил, а також з науково-дослідними організаціями та установами Міністерства оборони України, інших міністерств та відомств України.

Важливе місце в проведенні науково-технічного супроводження авіаційної техніки на усіх етапах її життєвого циклу сьогодні належить Державному науково-дослідному інституту авіації, науковий колектив якого ефективно вирішує практично увесь комплекс проблемних питань переведення військової авіаційної техніки на експлуатацію за технічним станом.

Зрозуміло, що об'єктивне оцінювання якості створення нових (модернізованих) зразків (комплексів, систем) озброєння і військової техніки неможливе без проведення усіх видів випробувань. Сьогодні це завдання якісно виконує Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України, який з 2006 року визначено головною організацією з проведення випробувань усіх видів озброєння і військової техніки та забезпечення навчання військ (сил) усіх видів Збройних Сил України.

В Повітряних Силах до проведення досліджень за певними напрямками залучається Миколаївський спеціалізований центр підготовки авіаційних фахівців Збройних Сил України та Центр оперативно-тактичних досліджень. В даних установах сьогодні працюють досвідчені генерали та офіцери запасу, які в свій час зробили значний внесок в розбудову Повітряних Сил. Серед них – генерал-лейтенант Віктор Ляшенко, генерал-лейтенант Олександр Волошенко, генерал-лейтенант Микола Ботов, генерал-майор Юрій Петров, генерал-майор Сергій Сафронов, полковник Василь Гаврилюк, полковник Микола Бородін, В'ячеслав Бурда та багато інших. Їх великий досвід та знання сприяють подальшому розвитку прикладної воєнної науки.

В той же час, практика організації та проведення досліджень в Повітряних Силах переконливо свідчить, що більш повна реалізація існуючого наукового потенціалу багато в чому залежать від створення потрібних умов для проведення досліджень, а саме чіткого розподілу завдань між головними та видовими науково-дослідними установами, створення ефективної системи взаємодії між науково-дослідними установами з питань організації та проведення досліджень як за воєнно-теоретичною, так і за військово-технічною проблематикою, створення дієвого механізму оперативного корегування тематики та строків усіх видів наукової та науково-технічної діяльності та їх всебічного забезпечення. Дотримання вказаних умов дозволить здійснити продуманий розподіл і ув'язування досліджень, що плануються, між основними виконавцями і співвиконавцями, забезпечити можливість об'єднання запланованих робіт єдиним науковим керівництвом і організаційно-методичним замислом їх підготовки і здійснення.

– Товаришу генерал-полковник, Повітряні Сили – це найбільш технологічний та наукоємний вид Збройних Сил України. Тому в науковій діяльності Повітряних Сил сьогодні важливе місце належить винахідницькій та раціоналізаторській роботі. Чи задовольняє Вас її стан?

– Аналіз існуючого стану винахідницької та раціоналізаторської роботи в Повітряних Силах свідчить, що її стан в цілому знаходиться на задовільному рівні. Потрібно зазначити, що Повітряні Сили за звітний період серед видів Збройних Сил України за кількісними показниками досягли найкращих результатів у цьому напрямку наукової діяльності. При цьому, кращими винахідниками в 2011 року рішенням Міністра оборони України були визнані полковник Володимир Башинський, полковник Олександр Кузнецов, підполковник Володимир Коваль, підполковник Олексій Коломійцев, підполковник Дмитро Васильєв, капітан Артем Челпанов, майор Олексій Гордієвський, працівник Збройних Сил України Сергій Давидов.

Значних результатів ми досягли і у Всеармійському конкурсі "Кращий винахід року", де представники Командування, науково-дослідних установ та військових навчальних закладів Повітряних Сил зайняли низку призових місць в різних номінаціях. Результати проведення конкурсу засвідчили наявність у Повітряних Силах вагомих та оригінальних винаходів, спрямованих на удосконалення існуючих та створення нових зразків озброєння та військової техніки, підвищення якості ремонту та збереження матеріальної частини.

Крім певних здобутків сьогодні існує й низка проблемних питань, які негативно впливають на даний вид наукової діяльності. Насамперед, це фінансові обмеження. Так, фінансування послуг в військових частинах та установах Повітряних Сил, пов'язаних з оформленням матеріалів на винаходи та раціоналізаторські пропозиції, що створені під час виконання службових обов'язків, а також отримання охоронних документів і підтримання їх чинності практично не здійснюється. Це призводить до того, що високий потенціал науковців, новаторів та організаторів технічної творчості не реалізується в повній мірі, а певні конкурентоспроможні ідеї впроваджуються за межами Повітряних Сил. Крім того, фінансування витрат на організацію та проведення виставок, конкурсів з винахідництва та раціоналізації, а також виплату винагород переможцям за результати проведення конкурсів в Повітряних Силах практично не здійснюється. Також не здійснюється виплата винагород авторам винаходів, корисних моделей та раціоналізаторських пропозицій.

На сьогодні відсутній дієвий механізм компенсації фінансових та матеріальних витрат, пов'язаних з виготовленням експериментальних моделей і зразків згідно з отриманими винаходами (корисними моделями) та раціоналізаторськими пропозиціями, а також придбанням витратних матеріалів (мікросхем, контролерів, тиристорів тощо) під час впровадження їх в практику військ. Сподіваюсь, що в перспективі буде організоване належне фінансування витрат на цей вид наукової діяльності, і тим самим ми зможемо підвищити особисту мотивацію винахідників і раціоналізаторів щодо оформлення заявок на винаходи, патенти та раціоналізаторські пропозиції.

Потрібно відмітити, що для покращення методичного забезпечення раціоналізаторської та винахідницької діяльності в Повітряних Силах Харківським університетом Повітряних Сил організовано видання та доведення до органів військового управління і військових частин Повітряних Сил методичного посібника "Основи організації патентно-ліцензійної, винахідницької та раціоналізаторської роботи в Повітряних Силах".

– В сьогоднішніх умовах реформування Збройних Сил України неможливе без відповідного наукового обґрунтування прийнятих рішень. Яка, на Вашу думку, роль в цьому процесі належить воєнній науці?

– Розвиток національної воєнної науки має залишатися важливим пріоритетом військового будівництва в Україні. Тому досить важливо в умовах реформування удосконалити існуючу систему управління воєнною наукою без розрізненості управління воєнно-теоретичним та військово-технічним напрямками, зберегти існуючі наукові школи та важливі напрямки досліджень, провести адекватні заходи реформування існуючої системи науково-дослідних установ. За таких умов, вкрай важливо припинити практику нехтування напрацюванням вітчизняної воєнної науки з питань будівництва, управління та застосування Збройних Сил. В той же час, вітчизняна воєнна наука повинна більш якісно та оперативно проводити дослідження "на випередження".

В результаті проведення таких досліджень потрібно отримати раціональну структуру і чисельність Збройних Сил України, склад та співвідношення їх видів, родів військ і спеціальних військ (сил), перспективні форми і способи застосування війська (сил), проекти нормативних документів застосування Збройних Сил в операціях (бойових діях), адаптовані до реалій ведення збройної боротьби в сучасних умовах, обґрунтовані напрями розвитку озброєння, військової техніки тощо.

Зрозуміло, що проведення таких досліджень можливе в середовищі, яке характеризується конкуренцією виконавців наукових досліджень та незалежне від командно-адміністративної системи управління воєнною організацією держави. Очевидно, для створення такого середовища потрібний тривалий час та величезні зміни у нормативно-правовій базі наукової та науково-технічної діяльності. Це, в свою чергу, потребує уточнення поглядів на шляхи подальшого розвитку воєнної науки в загальному процесі подальшого розвитку Збройних Сил України. При цьому потрібно не забувати, що воєнна наука є потужним інструментом пошуку та обґрунтування раціональних рішень стосовно забезпечення належного рівня обороноздатності нашої держави.

Наприкінці нашої розмови хотілося б щиро привітати усіх науковців з професійним святом, побажати їм міцного здоров'я, бадьорості духу, довгих років активного життя, тепла людських стосунків, родинного затишку, подальших успіхів в науковій та науково-технічній діяльності і мирного неба над головою!

Сергій Фурдик.

ДНВЦ: 80 років

25 травня цього року минає 80 років від першого випробувального польоту морського дальнього розвідника МДР-2 подія, яка стала точкою відліку тернистого шляху становлення та розвитку Державного науково-випробувального центру ЗС України. Про його минуле та сучасність “Крилам України” розповів директор ДНВЦ Збройних Сил України Герой України, заслужений льотчик-випробувач СРСР, кандидат технічних наук, старший науковий співробітник генерал-майор запасу Юрій Тішков.

– Шановний Юрію Михайловичу, розкажіть, будь ласка, з чого починалася історія центру?

– Історія центру бере свій початок 4 березня 1932 року, коли в науково-випробувальному інституті ВПС, який на той час знаходився під Москвою, було прийнято рішення про створення морської випробувальної станції з базуванням у м.Севастополь, а 25 травня здійснено перший випробувальний політ морського дальнього розвідника МДР-2.

Усі, хто обізнаний з історією авіації, добре знають, що 30-ті роки минулого сторіччя у країні були відзначені стрімким зростанням авіаційної промисловості, появою авіаційних конструкторських бюро, які створювали нові зразки бойової техніки, у тому числі гідролітаки та літаки-амфібії.

Морська випробувальна станція призначалася для проведення їх випробувань, відпрацювання питань експлуатації та тактики взаємодії морської авіації з військовим флотом, а також надання допомоги бойовим частинам в освоєнні та застосуванні гідролітаків в реальних умовах морського базування.

Максимальне наближення умов проведення випробувань літальних апаратів до реальних умов їх подальшої експлуатації та бойового застосування стало одним із найважливіших принципів роботи випробувачів протягом усієї історії центру.

Усі передвоєнні роки проводилася інтенсивна льотно-випробувальна робота. Були проведені випробування морських бомбардувальників, торпедоносців, корабельних гідролітаків конструкції О. Туполєва, С. Іллюшина, Г. Берієва та інших конструкторів, бронебійних і морських фугасних бомб.

– Юрію Михайловичу, але ж незабаром розпочалася Велика Вітчизняна війна... Чим у ті полум’яні роки займався Центр?

– Велика Вітчизняна війна внесла багато змін в діяльність випробувальної установи, яка напередодні тих жахливих подій вже була науково-випробувальним інститутом морської авіації.

По-перше, випробувальна діяльність інституту супроводжувалася низкою перебазувань. За роки війни місцями його базування були м.Осипенко (нині Бердянськ), м. Астрахань, с.Єршовка (Удмуртія), м.Баку, з 1946 року – в м.Рига.

По-друге, випробування проводилися в найкоротші терміни, а за їх результатами льотчики-випробувачі здійснювали підготовку льотчиків бойових авіаційних частин прямо на авіаційних заводах та фронтових аеродромах. Зокрема, випробування винищувача Ла-5 проводилися в бойових умовах Брянського фронту.

Взагалі, Велика Вітчизняна війна стала випробуванням не тільки бойової техніки, а й людей, які захищали свою Батьківщину.

14 Героїв Радянського Союзу , які проходили службу в Центрі, отримали це звання у роки війни. Це І.Волинкін, М.Друздєв, О.Карпов, А.Крохалєв, М.Лорін, М.Мостовий, Г.Павлов, О.Пресняков, В.Соловйов, І.Сухомлін, О.Толмачев, Г.Чернієнко, І.Шаманов.

Треба відзначити, що професія льотчика-випробувача завжди вимагала від людини повної самовіддачі та вміння визначити межу ризику під час виконання випробувальних польотів.

Звання Героя Радянського Союзу в мирний час отримав В.Кондауров, звання Героя Російської Федерації удостоєні чотири льотчики-випробувачі, які починали свою випробувальну діяльність у Феодосії – В.Васенков, В.Петруша, О.Раєвський, В.Токарєв.

(Прим. редакції – у 2002 році Указом Президента України за особисту мужність і героїзм, виявлені під час випробування та освоєння військової авіаційної техніки, генерал-майору Юрію Тішкову присвоєно звання Героя України).

– Багатьох цікавить питання, чому саме Феодосія стала місцем базування випробувального центру?

– З 1952 року в Феодосії діяло окреме Управління Державного Науково-випробувального інституту Військово-Повітряних Сил, основною базою якого було місто Ахтубінськ Астраханської області.

На Управління покладалися завдання з випробувань засобів боротьби з підводними човнами ймовірного супротивника, засобів пошуку та рятування екіпажів літальних апаратів, що зазнали лиха під час виконання польотів над морем, та інші завдання. Вибір Феодосії як місця базування Управління був обумовлений саме цими завданнями.

Це пов’язано, насамперед, зі сприятливими умовами проведення випробувальної діяльності протягом усього року. У нашому регіоні понад 300 днів у році складають сонячні дні, що дає змогу виконувати польоти дослідних зразків авіаційної техніки у простих метеоумовах.

По-друге, у місті знаходилася Військово-морська база. Це давало змогу проводити льотно-морські експерименти без надлишкових витрат часу та матеріальних засобів.

Для проведення випробувань були створені морський глибоководний полігон у районі міста Судак та сухопутний полігон на мисі Чауда, а у 1956 році був побудований аеродром “Кіровське”.

Таким чином, у феодосійському регіоні були створені всі умови для плідної діяльності військових випробувачів.

За роки існування Управління були проведені випробування протичовнових літаків Бе-12, Іл-38, Ту-142, вертольотів Ка-25, Ка-27, Ка-29, Мі-14, що у своїй більшості виконують завдання за призначенням і в теперішній час.

Також були проведені випробування усіх існуючих на цей час пошуково-рятувальних авіаційних комплексів, у тому числі Ан-12ПС та Іл-76МДПС, які мали на борту рятувальний катер, що десантувався разом із екіпажем під час проведення рятувальних операцій.

У Феодосійському заливі проходили випробування усі важкі авіанесучі крейсери, починаючи від “Киева” та закінчуючи “Тбилиси”, що пізніше був переіменований у “Адмирал флота Советского Союза Кузнецов”, на яких виконували польоти і феодосійські льотчики-випробувачі.

Особливе місце у діяльності центру займала космічна тематика. Перші космонавти проходили тренування на феодосійській землі. Випробувачі Центру проводили випробування космічних скафандрів та космічних кораблів в морських умовах та брали участь у забезпеченні пошуку та рятування перших космонавтів.

На полігоні “Чауда” проводилися експериментальні роботи, пов’язані з вирішенням питань щодо визначення можливості безпечної посадки пілотованих та безпілотних космічних кораблів і спускних апаратів, випробування їх парашутних систем.

– Як Ви визначаєте роль і місце ДНВЦ ЗС України в реалізації сучасної військово-технічної політики держави у сфері розвитку ОВТ для потреб ЗС України?

– Озброєння та військова техніка (ОВТ) складають основу бойового потенціалу Збройних сил будь-якої держави світу. Тому ступінь оснащеності Збройних сил сучасними зразками бойової і спеціальної техніки, які відповідають прийнятим вимогам, зазвичай визначають рівень обороноздатності держави.

Створення кожного нового або модернізація існуючого зразка озброєння і військової техніки завжди супроводжується випробуваннями, в процесі яких визначаються всебічні властивості зразка, відповідність його характеристик заданим нормативним документами і, врешті-решт, придатність до застосування за призначенням.

Практична реалізація Державної цільової оборонної програми розвитку ОВТ неможлива без ефективної і налагодженої системи планування, підготовки і проведення випробувань, яка спроможна надати повну та об’єктивну оцінку зразка та рекомендації щодо прийняття на озброєння. Система та порядок її функціонування повинні бути єдиними і обов’язковими для Міністерства оборони України, підприємств та організацій оборонно-промислового комплексу і визначені в нормативно-правовому відношенні на державному рівні. І ми пишаємося тим, що провідна роль в забезпеченні функціонування даної системи відведена саме ДНВЦ, який згідно з наданим йому у державі юридичним статусом є головним суб’єктом випробувальної діяльності у загальному процесі наукової і науково-технічної діяльності у Збройних Силах України під час створення і застосування зразків озброєння та військової техніки.

Тому, маючи 80-річний досвід випробувальної діяльності, вважаємо своїм першочерговим обов’язком завчасно аналізувати і прогнозувати ситуацію в сфері випробувань і спільно з провідними вітчизняними підприємствами-розробниками ОВТ виявляти проблеми, без вирішення яких виникають реальні загрози для повного і якісного проведення випробувань.

– Святкування ювілею, поряд з іншим, передбачає підведення підсумків зробленого, аналіз результатів діяльності ДНВЦ ЗС України, їх оцінку. Ваш погляд на досягнення і практичний вклад Центру в розвиток ОВТ?

– Принципово важливо, що ДНВЦ в процесі випробувальної діяльності вирішує завдання як в інтересах всіх видів Збройних Сил, так і на замовлення інших міністерств та відомств, організацій і підприємств оборонно-промислового комплексу. Надає оптимізму стійка тенденція до розширення переліку потенційних замовників науково-технічної продукції.

Безумовний пріоритет надається участі ДНВЦ у реалізації державних цільових програм зі створення найбільш важливих з точки зору військово-технічної політики держави зразків ОВТ для потреб Збройних Сил України. Перш за все, ідеться про цільові програми створення та модернізації військово-транспортного літака Ан-70, бойового корабля класу “Корвет”, багатофункціонального ракетного комплексу “Сапсан”, літаків МіГ-29, Су-25, Су-27, Л-39, вертольотів Мі-8, Мі-24, Мі-2.

Реалізація кожної з програм передбачає безпосередню участь і залучення фахівців і полігонного випробувального комплексу ДНВЦ ЗС України, що, у свою чергу, потребує завчасного вирішення питань відповідної підготовки з визначенням та поставками фінансових і матеріально-технічних ресурсів та їх освоєння до початку випробувань. Лише за останні роки за результатами проведених ДНВЦ випробувань прийнято на озброєння (постачання) Збройних Сил України 21 та допущено до серійної експлуатації 16 зразків ОВТ.

Безсумнівно, важливим здобутком центру за роки незалежності України стало проведення державних випробувань модернізованих літаків Су-25М1, МіГ-29МУ1, Л-39М1, вертольотів Мі-24, Мі-8 і пов’язаний з цим комплекс попередніх льотних та наземних міжвідомчих випробувань. Повітряні судна прийняті на озброєння Збройних Сил України та успішно експлуатуються в авіаційних частинах Повітряних Сил. Здійснено спеціальні випробування літака Ан-26БУС, який на даний час виконує функції повітряного командного пункту Головнокомандувача Збройних Сил України, та реанімаційно-транспортного літака Ан-26 “Vita”. Також варто згадати про контрольні випробування зразків військової техніки з метою продовження термінів служби, що забезпечило збереження боєздатності частин Збройних Сил України при мінімальному фінансуванні заходів з оновлення озброєння, і, таким чином, принесло державі суттєвий економічний ефект. Проведено випробування безпілотних літаків ВР-3 та ВР-2, за результатами яких надлишкова частина розвідників використовується як повітряні мішені для забезпечення підготовки частин протиповітряної оборони. Виконано науково-дослідні роботи з обґрунтування та розробки вимог та порядку удосконалення інфраструктури полігонно-випробувального комплексу, що забезпечить підвищення

випробувань

якості проведення випробувань та безпеки проведення навчань військ з бойовим застосуванням засобів ураження.

Акредитований як експертний центр Державіаслужби України з сертифікації цивільної авіаційної техніки та об'єктів цивільної авіації, Центр веде активну роботу з сертифікації АТ та її виробництва.

За період функціонування в означеному статусі фахівці Центру за дорученням Державіаслужби взяли участь у сертифікації 10 типів авіаційної техніки, зокрема повітряних суден Мі-14ПЖ, Ан-148-100, "Бекас", НАРП-1, Ан-74ТК-200АЕ, КТ-112, Ан-32RE, двигуна ТВ3-117В, учбово-тренувального комплексу Мі-8МТВ(АМТ) та бортового пристрою реєстрації параметрів польоту БУР різних модифікацій.

На даний час тривають сертифікаційні випробування вертольота Мі-8МСБ.

Проведено участь у сертифікації 7 виробництв авіаційної техніки на підприємствах АТ "Мотор Січ", Харківського державного авіаційного виробничого підприємства, Миколаївського авіаремонтного заводу "НАРП", Севастопольського авіаційного заводу, Львівського ДАРЗ, Запорізького АРЗ "МіГремонт", Одеського АРЗ "Одесавіаремсервіс".

– Результати випробувань неможливі без належного професіоналізму суб'єктів їх проведення. Як Ви можете охарактеризувати значення та специфіку професії випробувача?

– Це важлива і відповідальна професія, яка вимагає від виконавців всебічних знань, твердих навичок та вмінь, творчого підходу, особистої ініціативи і наполегливості, вміння прораховувати та передбачати наслідки експериментів, бути виваженим і об'єктивним у прийнятті рішень. Винятково важливе значення в професії випробувача мають такі моральні якості, як чесність, принциповість, добросовісність.

Випробувачам надано право оцінювати результати інтелектуальної, творчої і виробничої діяльності великого колективу вчених, конструкторів та виробничників, які створювали зразок, і надавати йому путівку у життя. Найбільш ефективною та значущою може бути робота випробувача у разі, коли вона незмінно супроводжує весь життєвий цикл зразка від початку його розробки і випробувань до закінчення експлуатації.

"Випробувач" – це понад за все дослідник з добре розвиненим аналітичним мисленням, пам'яттю, спостережливістю і здатністю знаходити та приймати найбільш оптимальні рішення. Ці якості він повинен розвивати постійно і повсякденно.

Під професією "випробувач" розуміються фахівці різних спеціальностей. Для відповіді на усі питання, які стають в процесі випробувань, потребуються спеціальні знання та вміння в багатьох напрямках діяльності, опановувати які можливо лише відокремлено впродовж тривалого часу. Це зумовлено відсутністю у програмах навчання будь-якої вищої школи дисциплін, які стосуються нормативно-методичних основ випробувальної діяльності, а також різноманіттям напрямків та сфер випробувань. Кожен вид характеристик або оцінок має свої нормативи, які повинні бути визначені у випробуваннях відповідно до діючих методик. Так, для зразка авіаційної техніки, окрім характеристик літального апарата, його систем і обладнання, які потребують визначення, налічується близько двадцяти обов'язкових оцінок. Професійний підхід до випробувань вимагає за кожним видом оцінок і характеристик мати у випробувальній організації підготовлених фахівців.

У Збройних Силах України професія випробувача є затребуваною з огляду на те, що, по-перше, Україна має потужний потенціал підприємств оборонно-промислового комплексу, які здатні розробляти і виготовляти досить велику номенклатуру виробів озброєння і військової техніки, а по-друге, існує потреба в оновленні техніки та озброєння Збройних Сил України шляхом її розробки або модернізації.

– Зрозуміло, що Ваша душа, передусім, "болить" за долю професії льотчика-випробувача. Ваша думка щодо стану справ і перспективи у даному сегменті випробувальної діяльності?

– Мабуть, з усіх професій серед випробувачів найбільш героїчною є професія льотчика-випробувача, бо кожний випробувальний політ передбачає зустріч з новими та незвіданими властивостями авіаційної техніки. Правильна, швидка та адекватна реакція льотчика-випробувача при появі у польоті небезпечних факторів є свідоцтвом його високого професіоналізму.

Для льотчика-випробувача звичайні якості випробувача повинні підкріплятися високою льотною майстерністю, витримкою, вмінням діяти в умовах високого психофізіологічного навантаження і керувати почуттям небезпеки. Ризик, на який у польоті йде льотчик-випробувач, повинен бути свідомим, прорахованим і виправданим.

За результатами льотних випробувань в літальний апарат закладається певний рівень ефективності та безпеки його застосування, а після прийняття на озброєння цей рівень розповсюджується на умови штатної експлуатації у авіаційних частинах. Звідси витікає міра юридичної і моральної відповідальності суб'єктів, на яких покладене завдання проведення випробувань в цілому, тобто на керівництво ДНВЦ ЗС України і на конкретного льотчика-випробувача.

Незважаючи на те, що мій виступ присвячений ювілею Центру, вважаю своїм обов'язком звернути увагу на критичний стан льотно-випробувальної роботи в Збройних Силах України. Пов'язано це, в першу чергу, з організацією і якістю підготовки основного суб'єкта льотних випробувань, а саме льотчика-випробувача, який є ключовою фігурою в досягненні мети випробувань.

Базова система військової освіти та встановлений порядок підвищення класної кваліфікації стройовими льотчиками не орієнтовані на вивчення спеціальних дисциплін і отримання прикладних знань в галузі випробувань. І тому традиційно завдання підготовки та підвищення кваліфікації випробувачів вирішується безпосередньо самими випробувальними організаціями. Авіаційна практика не знає винятків з цього правила.

Підготовка професійного льотчика-випробувача – дуже складний, довготривалий і витратний процес, який може відбуватися лише на вивіреній методичній базі при наявності досвідчених інструкторів та педагогів-випробувачів. Саме з цією метою в структурі ДНВЦ ЗС України створений спеціалізований підрозділ – школа підготовки льотно-випробувального складу. Методологія навчання базується, перш за все, на врахуванні особливостей льотно-випробувальної роботи і призначенні льотних випробувань, основною метою яких є перевірка відповідності зразка авіаційної техніки або його складової частини (наприклад, системи озброєння, силової установки тощо) вимогам, що висуваються замовником.

Можливе питання – для чого міркування на цю тему? Відповідь – виробити єдину позицію щодо ролі і статусу льотчика-випробувача в системі державної авіації та разом відстоювати її на всіх рівнях. Це важливо, оскільки останнім часом часто висувається теза, що окремі випробування можуть бути проведені стройовими льотчиками за умови їх достатньої підготовки на даному типі і прискореній підготовці до польотів за методиками стосовно конкретної програми випробувань. На мій погляд, це слід розцінювати як помилкову практику.

Пояснюю чому. По-перше, підготовка льотчика-випробувача до проведення випробувань зразка починається з моменту його участі у формуванні ТТЗ, продовжується на етапах ескізного проекту, макета, в процесі наземного налагодження. По-друге, льотчик випробувач є безпосереднім учасником розробки Комплексної програми забезпечення безпеки польотів, яка представляє собою обов'язковий документ, що містить перелік основних робіт, необхідних при розробці літального апарата, серійному виробництві і експлуатації для забезпечення безпеки польотів. По-третє, льотчик-випробувач спільно з інженерами-випробувачами є безпосереднім учасником розробки програми та методики випробувань і несе безпосередню відповідальність за їх повноту й достатність, у тому числі і щодо заходів безпеки. Окрім того, те, що потрібно заохочувати і розвивати у льотчика-випробувача, тобто вміння виконувати нестандартні режими, грамотно здійснювати політ за межами обмежень, за необхідності усвідомлено створювати у польоті аварійну ситуацію (як це буває при оцінці відмовобезпеки систем літака), абсолютно протипоказано стройовому льотчикові і стосовно нього класифікується як порушення в льотній роботі. А це вже принципово різні психологічні нюанси і установки, які супроводжують льотну роботу.

Я впевнений, що Україна як дійсно авіаційна держава повинна зберегти професію військового льотчика-випробувача. Беручи до уваги реальний стан справ у Збройних Силах України, варіант одномоментного і оперативного рішення проблеми в цілому маловірогідний. Тому найбільш раціональним вважаю алгоритм поетапного створення на базі ДНВЦ ЗС України (аер. Кіровське) державної системи підготовки льотчика-випробувача з активним залученням механізмів інвестування обігових коштів з боку усіх суб'єктів авіаційної діяльності, які зацікавлені в проведенні різноманітних випробувань.

– Професіоналізм випробувачів повинен поєднуватися з можливостями існуючої випробувальної бази. Наскільки дійсність відповідає даному тезису?

– Державний науково-випробувальний центр сьогодні є єдиною у Збройних Силах науково-дослідною установою, що має у своєму складі спеціалізований полігонний випробувальний комплекс, який відповідно до Розпорядження Кабінету Міністрів України внесено до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання. Полігонний випробувальний комплекс ДНВЦ є єдиним на території України, на якому можливо застосовувати найбільш широку номенклатуру зразків ОВТ всіх видів ЗС України із забезпеченням при цьому безпеки бойового застосування засобів ураження.

Аналіз світового та вітчизняного досвіду функціонування випробувальних полігонів та науково-випробувальних центрів свідчить, що полігонні випробувальні комплекси були їх невід'ємними складовими та розвивалися за двома напрямами. Зокрема, це реалізація генеральних (перспективних) планів розвитку ПВК, які формувалися на перспективу 5-10 років, та підготовка ПВК до забезпечення випробувань зразків ОВТ, що розроблялися в рамках виконання окремих ДКР.

Досвід застосування полігонного випробувального комплексу ДНВЦ свідчить про те, що у його складі є елементи, які затребувані при забезпеченні практично всіх видів робіт, але їх стан на сьогодні не повною мірою задовольняє сучасним вимоги. Перш за все, йдеться про ті складові, які визначають безпеку проведення стрільб та натурних експериментів.

Наприкінці нашої бесіди, скориставшись наданою вашим виданням нагодою, хочу поздоровити всіх ветеранів, льотчиків та інженерів-випробувачів, весь особовий склад та працівників Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України, які забезпечують проведення випробувань, з 80-ю річницею.

Бажаю всім міцного здоров'я, сімейного благополуччя та творчої наснаги. Впевнений, що всі плани та завдання, які ставляться перед нами, будуть успішно виконані.

Сергій Фурдик.

День Великої Перемоги:

9 травня Український народ відзначив 67-у річницю Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Український народ заплатив високу ціну за звільнення Європи від нацизму. Мільйони наших співвітчизників поклали голови в боях з ворогом, стали жертвами військових дій, каральних операцій, загинули у концентраційних і трудових таборах. Саме перемога у війні дала Українському народу шанс на життя та відродження, принесла тривалий і міцний мир на нашу землю.

У Збройних Силах України щиро шанують і прославляють подвиг тих, хто ціною свого життя чи здоров'я наближали день Великої Перемоги.

Військовослужбовці Повітряних Сил також бережуть і примножують славні бойові традиції героїв-фронтовиків. І це проявляється не тільки 9 травня. Так, наприклад, продовжуються роботи з присвоєння імен визначних полководців та військових діячів Великої Вітчизняної війни військовим частинам Повітряних Сил Збройних Сил України. На території військових містечок, в будинках офіцерів, клубах, кімнатах відпочинку відбувається оформлення тематичної наочної агітації, тематичних виставок мемуарної літератури та періодичних видань. Організовуються фотовиставки історичних матеріалів про події Великої Вітчизняної війни. Також надається суттєва допомога органам місцевого самоврядування в упорядкуванні братських могил, інших військових поховань, відновленні та встановленні пам'ятників, обелісків, меморіалів, облаштуванні нових пам'ятних місць, пов'язаних з героїчним минулим України народу.

Відбувається регулярне оновлення експозицій військових музеїв, кімнат Бойової Слави у військових частинах, видовому навчальному закладі, Об'єднаних навчальних центрах, через які проходять тисячі молодих українців – захисників Вітчизни. Для них проводяться кінолекторії, демонстрації художніх та хронікально-документальних фільмів про Велику Вітчизняну війну 1941-1945 років, організовуються відвідування особовим складом музеїв, виставок та експозицій, присвячених визволенню України та річницям Перемоги, спільно з ветеранськими організаціями проводяться екскурсії по пам'ятних місцях бойових дій та рейдів партизанських загонів, зустрічі з ветеранами. А ще – цій визначній події присвячують турніри, спартакіади, спортивні змагання та спортивні свята, проводяться огляд-конкурси художньої самодіяльності військових частин та підрозділів з тематикою Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Та військово-патріотичне виховання молоді не обмежується цими заходами, які проводяться з призовниками, контрактниками та курсантами. Командування, військові частини та підрозділи Повітряних Сил проводять дні відкритих дверей для допризовної молоді, батьків військовослужбовців, ветеранів та громадськості міст, селищ, де дислокуються ці військові частини чи підрозділи. Під час таких заходів організовуються покази навчально-методичної бази, зразків бойової техніки, ознайомлення з умовами військової служби та побуту особового складу. Також спільно з органами місцевого самоврядування, ветеранськими організаціями та ветеранами Великої Вітчизняної війни регулярно організовуються та проводяться "Уроки мужності" у загальноосвітніх школах.

Та крім усього вищеперерахованого, генерали, офіцери, військовослужбовці та працівники беруть активну участь в організації урочистих та святкових заходів з нагоди Дня Перемоги. Сьогодні не можна собі уявити свято 9 травня без військових. Саме вони є хранителями тих ритуалів і традицій, без яких не було б тієї урочистості дійства, а у присутніх не відроджувалося б безмежне почуття вдячності живим фронтовикам, захоплення подвигом загиблих у боях та гордості за своїх дідів і прадідів, які зробили свій вклад у наближення Великої Перемоги.

Олександр Олехнович. "Крила України". Фото Анрія Агєєва.

Харків

У Харкові, на площі Свободи, з нагоди 67-ї річниці Дня Перемоги відбулося урочисте проходження військ із залученням військовослужбовців інших гарнізонів. Майже 2000 чоловік зі всіх силових відомств держави, що представлені в регіоні, крокували 9 травня головною площею міста.

– У святковий день перед ветеранами та пересічними громадянами крокувало 16 парадних розрахунків, а на спеціальних майданчиках знаходилася сучасна бойова техніка, – розповів командувач параду, заступник начальника гарнізону полковник Олександр Серпухов.

Дебютним стало проходження головною площею Харкова підрозділів військових моряків та воїнів-десантників. Вперше в історії міста на запрошення командування гарнізону до Харкова прибули офіцери та курсанти Академії Військово-Морських Сил.

– Присутність морської символіки на Слобожанщині невипадкова. Адже наш регіон утримує шефство над великим десантним кораблем "Костянтин Ольшанський", – зазначив начальник гарнізону полковник Олексій Середа.

Також вперше на площі Свободи у парадному строю знаходилися військовослужбовці 25-ї парашутно-десантної бригади 6-го армійського корпусу. До речі, невдовзі "крилата піхота" візьме участь у забезпеченні чемпіонату "Євро-2012".

Наприкінці урочистого проходження військ гості свята змогли ознайомитися з бойовими характеристиками 25-ти зразків сучасної військової техніки та техніки часів II-ї Світової війни.

Дмитро Чалий. м. Харків. Фото автора.

Івано-Франківськ

Хвилиною мовчання та армійським салютом громада Івано-Франківська вшанувала пам'ять загиблих у Великій Вітчизняній війні.

Поклонитись могилам воїнів та покласти квіти до меморіального кладовища прийшли голова Івано-Франківської ОДА Михайло Вишиванюк, міський голова Івано-Франківська Віктор Анушкевичус, начальник Івано-Франківського військового гарнізону Ігор Павлюк, представники духовенства та сотні городян і ветеранів.

Після богослужіння та освячення могил усіх присутніх було запрошено до приміщення обласного музично-драматичного театру, де відбувся святковий концерт на честь Дня Перемоги.

Тарас Грень.

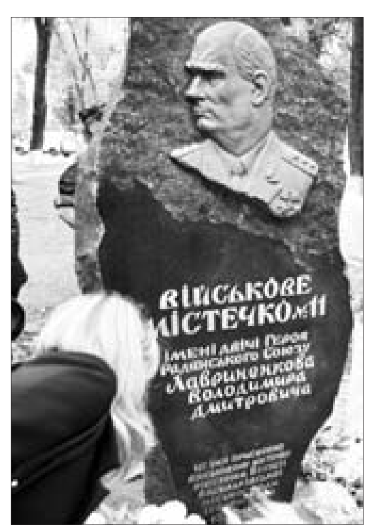

Васильків

9 травня військовослужбовці Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України вшанували загиблих у Великій Вітчизняній війні та привітали ветеранів з Великою Перемогою над фашизмом. Урочистості пройшли по всій території Васильківського гарнізону.

Святковою ходою під звуки військового оркестру Об'єднаного навчального центру Повітряних Сил, містом крокували сивочолі ветерани, військовослужбовці військових частин гарнізону, учнівська молодь та мешканці міста. Вшанувати пам'ять загиблих та привітати з Днем Перемоги до Меморіалу Слави прибули представники Повітряного командування "Центр" на чолі з тимчасово виконуючим обов'язки командира ПвК генерал-майором Валерієм Романюком, керівництво району та міста, учні середніх шкіл.

Проведення урочистих заходів з нагоди Дня Перемоги у Великій Вітчизняній війні продовжилося біля пам'ятників та монументів визволителям Васильківщини. Там же були розгорнуті польові кухні, де вже за традицією ветеранів та гостей свята пригощали смачною солдатською кашею.

Любов Киналь.

пам'ятаємо, вшановуємо, навчаємо...

У кожному куточку нашої неньки України є святі місця, де навіки вшановані ті, хто боронив рідну землю в роки Великої Вітчизняної війни. Меморіали Слави, братські могили, імена на мармурових плитах розповідають нам про великий подвиг нескореного народу. Вшановуючи пам'ять про героїчні й водночас трагічні дні Великої Вітчизняної, ми у скорботі схиляємо голови перед світлою пам'яттю тих, хто ціною власного життя здобував нам Перемогу, хто у буремні воєнні роки на фронті чи в тилу наближав цей Великий День. Віддаємо шану тим, хто був замордований у нацистських концтаборах, гестапівських катівнях.

Донецьк

У Донецьку головні урочистості відбулися біля меморіального комплексу "Твоїм визволителям, Донбасе".

На урочистому мітингу виступили голова Донецької обласної державної адміністрації Андрій Шишацький, Донецький міський голова Олександр Лук'янчиков, начальник місцевого гарнізону полковник Ігор Дацюк та інші.

– Ми, нинішнє покоління військовослужбовців, обіцяємо так само, як і наші попередники в опалені війною роки, з честю нести звання захисника Вітчизни. Це наш священний обов'язок перед нашим народом. З Днем Перемоги всіх! – зазначив полковник Ігор Дацюк.

Біля священного для донеччан місця, там же, на меморіальному комплексі, відбулося урочисте проходження військ. Свій стройовий вишкіл продемонстрували близько 600 військовослужбовців Збройних Сил та Внутрішніх військ МВС.

По завершенню урочистостей офіцери Донецького обласного військкомату відвідали єдиного в регіоні Героя Радянського Союзу полковника у відставці Івана Литвина. Ветеран, який зараз лікується в госпіталі ветеранів Великої Вітчизняної війни, був відверто зворушений зустріччю.

– Дякую за увагу до солдатів ІІ-ої Світової війни. Розповідайте призовникам та дітям про нас, про ті важкі часи, аби вони знали ціну миру та ніколи не допустили воєнного протистояння, – із такими словами

звернувся до військовослужбовців Іван Миронович.

Дмитро Горбунов.

Меморіал, що зведений у Вінниці на території військової частини Повітряних Сил ЗС України, де командиром полковник Костянтин Єлізаров, відкриває одну з найжахливіших сторінок тієї війни, розповідає про нелюдські поневіряння військовополонених у концтаборі шталаг-329. За свідченнями очевидців, табір для військовополонених був організований німецькою владою у серпні 1941 року і проіснував до грудня 1943-го. У ньому утримувалося від 20 до 40 тисяч військовополонених, які залучалися до будівництва ставки Гітлера "Вервольф". Нелюдські умови утримування, холод, голод та хвороби спричиняли масову загибель полонених. Дослідженнями, що проводилися на території військової частини, встановлено вісім місць масових поховань військовополонених. У ході проведення пошукових робіт розкопано сім траншей із восьми і ексгумовано рештки 3 514 чоловік. 2508 рештків задепоновано в сховищі №3 на території авіаційно-технічного складу, 100 чоловік перепоховано на Меморіалі Визволення у Вінниці, 906 чоловік перезахоронені на міжнародному кладовищі "Поле пам'яті" у м. Славута на Хмельниччині.

З нагоди 67-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні військовослужбовці частини спільно із ветеранами Великої Вітчизняної війни та учнями підшефної загальноосвітньої школи м. Вінниця поклали вінки та квіти до Меморіалу загиблим військовополоненим, вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

– Цього дня ми віддаємо шану всім, хто загинув у боротьбі за нашу Вітчизну, – говорить командир частини полковник Костянтин Єлізаров, – усім розстріляним і спаленим у каральних акціях, замученим у нацистських концтаборах. Наша совість не може бути спокійною, доки останній полеглий солдат не буде похований з усіма почестями, належними захисникові Батьківщини. Час невпинно біжить, та не притупляється людська пам'ять про тих, хто віддав своє життя заради миру наступних поколінь.

Сергій Фурдик.

Старокостянтинів

Військовослужбовці Старокостянтинівської бригади тактичної авіації імені Петра Франка під керівництвом командира бригади полковника Сергія Близнюка разом з військовослужбовцями інших частин гарнізону взяли участь в урочистостях, присвячених 67-річниці Дня Перемоги.

О 10-ій годині ранку від кінотеатру "Мир", що в центрі Старокостянтинова, розпочалась урочиста хода за участю військової техніки, парадних коробок військових та духового оркестру. Біля Меморіалу Слави військові поклали гірлянди та вінки, салютна група від військової частини А2502 здійснила салют, та всі присутні вшанували пам'ять загиблих під час Великої Вітчизняної війни хвилиною мовчання.

Завершилась урочиста хода на центральній площі міста, де відбувся урочистий мітинг за участю представників місцевих органів влади, ветеранів, школярів та жителів міста. Наприкінці мітингу на всіх його учасників та гостей чекав святковий концерт.

Ірина Колонтай.

Вінниця

У Військово-медичному клінічному центрі Центрального регіону, що у Вінниці, відбулася урочиста зустріч із ветеранами Великої Вітчизняної війни. До лікувального закладу на свято завітали учасники Великої Вітчизняної війни, котрі у ті буремні сорокові були військовими медиками.

– День Перемоги для тих, хто пережив страшні події 1941-1945 років, – наголосив виконуючий обов'язки начальника ВМКЦ ЦР полковник Олександр Столяренко, – є найяскравішим святом. Тисячі медичних працівників під час Великої Вітчизняної війни виявили безприкладний героїзм, самопожертву, вірність своєму обов'язку. Радянський уряд нагородив 116 тисяч медичних працівників орденами та медалями, з них 40% жінок, 52 медики удостоєні звання Героя Радянського Союзу, з них 16 жінок. Під час війни загинуло, пропало безвісти більш як 85 тисяч медичних працівників.

Прозвучали на адресу особового складу Центру слова вдячності і від ветеранів. Вони щиро подякували за постійну турботу та підтримку, за добре слово та за те, що військові медики постійно дбають про їхнє здоров'я. У Військово-медичному клінічному центрі Центрального регіону протягом минулого року у клініках хірургічного та терапевтичного профілю було проліковано понад 1600 ветеранів, пройшло санітарно-курортне лікування більш як 400 осіб. Нині на медичному забезпеченні в Центральному регіоні перебуває 2374 ветерани, 632 учасники бойових дій та 688 членів сімей загиблих та померлих.

Продовжився захід переглядом документального фільму "Ви Переможці". Згодом учасники свята поклали квіти до меморіальної дошки маршала Москаленка та стели "Слава захисникам Вітчизни".

Пам'ятна зустріч завершилась традиційним фото на згадку із творцями Перемоги.

Руслан Лінник.
Фото автора.

ВИПРОБУВАННЯ

Boeing испытал новую мишень

Американский авиастроительный концерн Boeing совместно с ВВС США провел первое испытание нового истребителя-мишени QF-16, сообщает Defense Aerospace. Этот самолет представляет собой конвертированный в дистанционно-управляемую мишень истребитель F-16 Fighting Falcon.

Первый полет QF-16 был пилотируемым и продолжался 66 минут. В ходе полета пилот QF-16 проверил все системы мишени, включая оборудование дистанционного контроля.

QF-16 отличается от используемых в настоящее время QF-4 более совершенной электроникой, полностью совместимой с постами управления GRDCS на авиабазе Тиндаль во Флориде и DFCS на полигоне Уайт-Сэндз в Нью-Мексико. Испытание самолета-мишени производилось в Джексонвилле при помощи передвижного поста GRDCS. В перспективе новые QF-16 будут использоваться ВВС США для отработки воздушного боя с истребителями четвертого поколения, а также захвата и сопровождения воздушных целей.

В марте 2010 года ВВС США заключили с Boeing контракт на поставку 126 самолетов-мишеней QF-16. По условиям соглашения, Boeing должен будет конвертировать в QF-16 устаревшие и снятые с вооружения истребители F-16. Сумма сделки составила $69 млн. Для переделки Boeing использует самолеты, поступившие с базы ВВС США Дэвис Монтэн в Аризоне.

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

Швейцария и Швеция займутся разработкой Gripen

Швейцария решила принять участие в разработке улучшенной версии шведского истребителя Saab JAS 39 Gripen, сообщает Aviation Week. Речь идет о боевом самолете Gripen NG. В результате реализации совместной программы ВВС Швейцарии и Швеции получат на вооружение практически идентичные модификации истребителя. За счет совместной разработки Gripen NG стороны рассчитывают сэкономить на создании и закупке самолетов. Подробности об этом проекте пока не известны.

Швеция ведет разработку Gripen NG с 2007 года. Самолет создается на базе JAS 39C/D Gripen. Прототип перспективного самолета совершил первый полет в мае 2008 года. Основные параметры новой машины пока не известны. Ожидается, что она будет тяжелее и грузоподъемнее своего предшественника, получит новую авионику, двигатели, системы управления вооружением и радар с активной фазированной антенной решеткой. Ранее ВВС Швейцарии объявили о намерении купить 60-80 истребителей Gripen NG.

В 2011 году правительство Швейцарии проводило тендер на поставку 22 новых боевых самолетов, которые должны заменить в составе ВВС устаревшие F-5 Tiger II. В конкурсе принимали участие компании Saab, Dassault и Eurofighter, которые предлагали военным истребители Gripen, Rafale и Typhoon соответственно. Победителем тендера стал Gripen, хотя он и набрал наименьшее количество баллов в ходе испытаний.

Согласно заявлению швейцарского правительства, Gripen вполне удовлетворяет требованиям военных, но при этом стоит дешевле своих конкурентов. Изначально первый самолет Швейцария рассчитывала получить в 2015 году. Теперь же, из-за участия в совместной программе разработки Gripen NG, покупку которого и будут осуществлять швейцарские власти вместо предыдущей версии JAS 39, поставка первого самолета состоится на три года позже – в 2018 году. Последний из 22 истребителей Швейцария планирует принять на вооружение в 2020 году.

КРИМІНАЛ

Работника ОПК обвинили в передаче иностранцам секретов "Булавы"

Сотрудника "закрытого" предприятия в Свердловской области обвинили в передаче иностранной разведке секретных сведений о стратегической ракете "Булава".

Суд над специалистом, имя которого не называется, начнется в ближайшие дни в Екатеринбурге и будет проходить в закрытом режиме.

Подозреваемый работает в научно-производственном центре, который разрабатывает, в частности, системы управления стратегических ракет. Работника обвиняют в передаче "сведений в области систем стратегического вооружения, содержащих государственную тайну". Официальные представители правоохранительных органов пока не прокомментировали данную информацию. Однако, по данным источника "Интерфакса", дело взяла под контроль Генпрокуратура России.

МІЛІТАРИЗАЦІЯ

Южная Америка удвоила военные расходы

Страны Южной Америки за период с 2006 по 2010 год включительно удвоили свои военные расходы. Как сообщает Agence France-Presse со ссылкой на доклад Союза южноамериканских наций (UNASUR), оборонные траты государств-членов организации выросли с 17,6 до 33,2 миллиарда долларов.

Общие военные расходы стран UNASUR за указанный период достигли 126 миллиардов долларов. В среднем, как отмечает AFP, объем трат на нужды обороны составил около 0,91 процента ВВП.

В UNASUR входят 12 стран: Аргентина, Бразилия, Чили, Перу, Боливия, Колумбия, Венесуэла, Уругвай, Парагвай, Эквадор, Суринам и Гайана. Наибольшая часть расходов (47 % от общей суммы) приходится на Бразилию. 17 % – на Колумбию, 10,7 % – на Венесуэлу и девять процентов на Чили.

Расходы Эквадора достигают всего 4,5 процента от общих расходов UNASUR, но при этом составляют 2,74 % ВВП – наибольший показатель по странам Союза. Бразилия же выделяет на оборону меньше одного процента ВВП.

Стокгольмский международный институт исследования проблем мира (SIPRI), в свою очередь, дает несколько иную оценку расходов южноамериканских стран. Согласно докладу SIPRI, опубликованному в апреле, расходы стран Южной Америки с 2006 по 2010 год выросли не столь заметно – с 51 до 63,6 млрд. долл. Двукратный рост показал лишь Эквадор – с 1,1 до 2,2 млрд. долл. Венесуэла, наоборот, военные расходы сократила почти вдвое – с 6,4 до 3,3 млрд. долл.

ПОЗИЦІЯ

Великобритания передумала меняться истребителями

Правительство Великобритании решило отказаться от ранее принятой схемы обмена истребителей с укороченным взлетом F-35B Lightning II на палубные F-35C из состава ВМС США. Об этом, как сообщает Agence France-Presse, заявил министр обороны Великобритании Лиам Фокс. Благодаря отказу от обмена власти рассчитывают сэкономить на строительстве авианосцев.

Как сообщает Bloomberg, размер экономии составит около миллиарда фунтов стерлингов (1,6 миллиарда долларов). Эти деньги планировалось потратить на модификацию строящихся авианосцев типа "Куин Элизабет" с целью установки на них катапульт и аэрофинишеров. Для взлета F-35B, обладающего также функцией вертикальной посадки, эти приспособления не нужны. Как ожидается, Великобритания получит первые F-35B в 2018 году.

Следует отметить, что Великобритания изначально планировала приобрести 138 истребителей F-35B. В октябре 2010 года правительство страны обнародовало стратегию национальной безопасности, целью которой стало сокращение оборонных расходов при поддержании общей боеспособности войск. Этот документ подразумевал сокращение объема покупки F-35 в два раза. Позже Великобритания предложила США обменяться истребителями.

Согласно этому плану ВМС США должны были передать Великобритании палубные истребители F-35C, а в обмен получить такое же количество F-35B. Расходы на модернизацию самолетов до стандарта ВМС США Великобритания обязалась принять на себя. Министерство обороны США и командование ВМС британское предложение одобрили. По оценке правительства Великобритании, такой обмен позволил бы сэкономить на покупке новой техники, поскольку стоимость F-35C на тот момент была ниже, чем F-35B.

ПРО

США испытали новую противоракету

Агентство противоракетной обороны (MDA) США провело испытания новой ракеты-перехватчика Standard Missile 3 Block IB (SM-3 Block IB), разработанной американской компанией Raytheon. В ходе испытания SM-3 успешно поразила баллистическую ракету-мишень неподалеку от Гавайских островов, с которых она была запущена. Место запуска ракеты-перехватчика не уточняется, известно только, что она была пущена с борта крейсера "Лейк Ери" типа "Тикондерога".

В испытаниях принимал участие крейсер, оборудованный информационно-боевой системой Aegis BMD 4.0.1. Эта система зафиксировала запуск ракеты-мишени, определила ее траекторию и дала ракете SM-3 команду на запуск. После старта противоракеты Aegis производила корректировку ее полета в зависимости от траектории ракеты-мишени. Как отмечает MDA, состоявшееся испытание SM-3 стало первым запуском новой противоракеты. Ранее агентство производило запуски противоракет SM-3 Block IA под контролем системы Aegis BMD 3.6.1.

Противоракеты серии SM-3 могут базироваться как на кораблях, оснащенных системой Aegis, так и на суше. В частности, новые противоракеты Block IB США планируют разместить на территории Румынии в рамках создания европейского позиционного района американской системы противоракетной обороны. Достоверно не известно, но такие ракеты могут быть в перспективе размещены и на территории Израиля и Польши. По заявлению американских властей, создание ПРО в Европе призвано защитить США от ракетного нападения со стороны Ирана или КНДР.

Четырехступенчатая ракета-перехватчик SM-3 способна развивать скорость до 9,6 тысячи километров в час и поражать воздушные цели на дальности до 500 километров. SM-3 Block IB оснащена более мощной вычислительной системой, усовершенствованной системой связи, новым блоком наведения и электронно-оптическими системами.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ДОСЯГНЕННЯ

Україна – серед найбільших виробників космічної техніки у світі

З 1991 року ракети Південмашу вивели в космос більше 200 супутників. Навряд чи цей результат вдасться повторити. Чи є майбутнє у підприємства, яке зберегло для України місце в престижному космічному клубі, з'ясував український журнал Forbes.

Зараз біля входу в будівлю флагмана української космічної промисловості лежить найсвіжіша розробка підприємства – перший щабель ракети Antares, яка повинна доставляти вантажі на Міжнародну космічну станцію. Виріб замовила американська Orbital Science Corporation.

"Ми розраховуємо, що цей проект принесе нам десятки мільйонів доларів. За умови, що буде три-чотири пуски на рік", – каже генеральний конструктор КБ Південне Олександр Дегтярьов.

Forbes уточнює, що КБ, яке працює з Південмашем, отримало від американців понад $50 млн – майже стільки ж, скільки витратив український уряд на підтримку ракетно-космічної галузі за останні п'ять років.

Примітно, відзначає журнал, що якби чверть століття тому комусь із співробітників Південмашу сказали, що в заводській їдальні звучатиме англійська мова, він би покрутив пальцем біля скроні, адже до кінця 1987-го Дніпропетровськ був закритий для іноземців.

"Держава в державі, зі своїми лікарнями, санаторіями, дитячими садами, підсобними господарствами, стадіоном, льодовим палацом, басейном" – так описує підприємство другий президент України Леонід Кучма, у 1986-1992 роках – генеральний директор Південмашу.

Цікавий і той факт, що у 1980-ті на підприємстві трудилося 53 000 чоловік. Ще 9000 працювали в КБ Південне. Відтоді штат зменшився в чотири рази. Територія заводу, що розкинувся на 760 га, виглядає пустельною.

У найбільш ударні роки Південмаш виробляв не більше 100 ракет, але й цього вистачило для рекорду, не побитого досі. Таких обсягів не було і донині немає на жодному підприємстві в світі, – з гордістю відзначає Л. Кучма.

Зараз серед перспективних проектів у Південмашу спільно з бразильцями проект Циклон-4, а також Antares. У перший проект Україна інвестувала понад $300 млн.

"Щоб відбити витрати, протягом п'яти років, потрібно запускати чотири-п'ять Циклонів щорічно", – переконаний генеральний директор Південмашу Віктор Щеголь. Перший пуск заплановано на кінець 2013-го.

Для Antares, яка може бути вперше запущена вже влітку, Південмаш виготовляє корпус першого щабля. За словами Щеголя, в найближчі два роки в космос вирушать не менше шести ракет виробництва Південмашу.

Якщо говорити про майбутнє, то, пише Forbes, за прогнозами консалтингової компанії Forecast International, на виробництво ракет-носіїв з 2011 по 2020 роки буде витрачено $53 млрд.

Якщо Україна збереже свою частку на цьому ринку на рівні 2011-го (7%), то теоретично виручка Південмашу і КБ Південне за цей період складе $3,7 млрд.

РОЗРОБКИ

ДНВП "Об'єднання Комунар" продовжує створювати ракети-носії "Протон"

ДНВП "Об'єднання Комунар" продовжує брати участь у проектах запуску російських ракет-носіїв "Протон". Про це заявив радник генерального директора підприємства Олександр Асмолов, передає "Status Quo".

О.Асмолов повідомив, що ракету-носій "Протон", систему управління якої розробили на ДНВП "Об'єднання Комунар", більше запускати не будуть. За його словами, на зміну цій ракеті прийшов новий носій "Протон-М".

О.Асмолов зазначив, що систему управління для "Протону-М" на "Комунарі" не розробляли. Проте харківському підприємству доручили виробництво приблизно половини обладнання для цієї системи. "Наприклад, нам замовляють виготовити блок управління, і ми робимо цю частину. Система управління "Протоном-М" – дуже складний виріб", – сказав О.Асмолов.

ФОРС-МАЖОР

Из-за неполадок спутник "Экспресс АМ-1" используется в два раза меньше, чем мог бы

Телекоммуникационный спутник "Экспресс АМ-1", запущенный на орбиту в октябре 2004 года, используется по целевому назначению лишь 12 часов в сутки, сообщает "Интерфакс" со ссылкой на гендиректора госпредприятия "Космическая связь" Юрий Прохоров.

"На прошлой неделе аппарат ушел "в закрутку", требуется ежесуточная коррекция его ориентации на Солнце. В результате мы можем использовать этот аппарат лишь 12 часов в сутки", – рассказал Прохоров.

Он напомнил, что на спутнике примерно полтора года назад возникли проблемы с поддержанием его на орбите в нужном положении. Теперь же, по словам гендиректора, возникли проблемы с ориентацией аппарата, из-за чего панели солнечных батарей не всегда направлены на Солнце.

"Каждые сутки мы должны его находить и правильно ориентировать", – объяснил Прохоров.

Гендиректор отметил, что отказаться от использования аппарата "Экспресс АМ-1" нельзя, поскольку "возникнет угроза потери орбитального ресурса".

Кроме того, Прохоров рассказал журналистам, что дата запуска нового спутника "Экспресс АМ-5" перенесена с декабря 2012 года на первый квартал 2013 года.

Он объяснил, что задержка запуска также связана с технологическими проблемами.

"Они носят разрешаемый характер, но на это требуется дополнительное время. Торопиться с запуском здесь не стоит", – заявил Прохоров.

НА ОРБІТІ...

"Мертвый" спутник Envisat будет оставаться на орбите 150 лет

Европейский спутник Envisat, вышедший из строя в начале апреля после десяти лет работы, может оставаться на орбите в течение следующих 150 лет, угрожая другим космическим аппаратам, считают эксперты Европейского космического агентства (ЕКА), мнение которых приводит интернет-издание Space.com.

Научный руководитель программы НАСА по исследованию космического мусора Ник Джонсон (Nick Johnson) отметил, что организации по слежению космического мусора будут предупреждать операторов спутников, если Envisat будет проходить на расстоянии около 1 километра.

Однако, отметил Джонсон, не существует способов предотвратить столкновения спутника с другими объектами космического мусора и "размножения" обломков, передает РИА "Новости".

ТЕСТИ

Blue Origin провела аэродинамические испытания нового космического корабля

Модель называется просто – Space Vehicle (космический корабль). О разрабатываемом корабле до настоящего времени не было известно почти ничего. В 2011 году сообщалось, что компания получила 22 млн. долларов от NASA в рамках программы Commercial Crew Development (CCDev) на разработку аппарата.

Space Vehicle сможет транспортировать до 7 астронавтов на низкую околоземную орбиту и доставлять их на МКС.

"Инновационная двухконусная форма нашего Space Vehicle обеспечивает большую маневренность и большее внутреннее пространство по сравнению с традиционными капсулами и имеет меньшую массу по сравнению с крылатыми космическими летательными аппаратами", – говорит Роб Мерсон, президент Blue Origin.

Проведенные испытания подтвердили аэродинамические характеристики Space Vehicle во время спуска в атмосферу. Всего в течение нескольких недель в высокоскоростной аэродинамической трубе компании Lockheed в Далласе было проведено более 180 тестов. В настоящее время компания также проводит испытания жидкостного ракетного двигателя BE-3, работающего на жидком кислороде и жидком водороде, пишет RT.KORR.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

13 февраля 1936 Политбюро ЦК ВКП(б) приняло решение об организации в Арктике дрейфующей научной станции, предназначенной для проведения океанографических, метеорологических и геофизических исследований в интересах народно-хозяйственного освоения Крайнего Севера (в том числе судоходства по Северному морскому пути), обеспечения планировавшихся трансарктических перелётов советских самолётов.

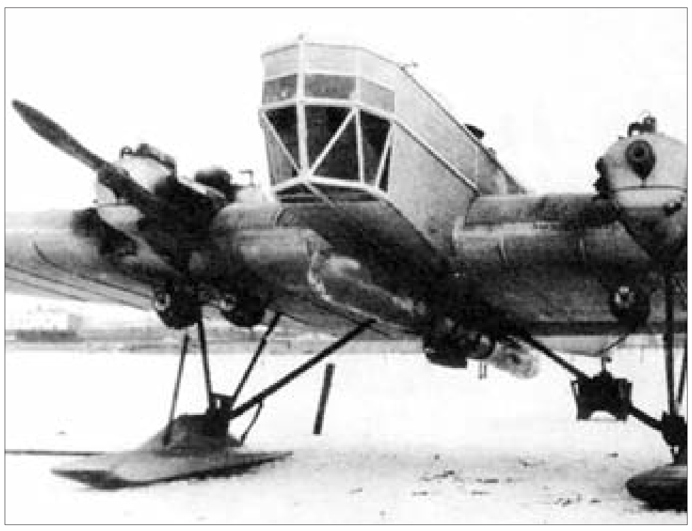
Авиаарктическая экспедиция 37-го

После рассмотрения различных способов доставки на Северный полюс полярников и грузов был принят вариант транспортировки их самолётами с посадкой на лёд. Начальником первой советской высокоширотной экспедиции "Север-1" был назначен академик О. Шмидт, его заместитель – М. Шевелёв (начальник Управления полярной авиации Главсевморпути). Начальником полярной станции "Северный полюс-1" был утверждён И. Папанин.

В качестве транспортного самолёта выбрали АНТ-6 А. Туполева, отвечавшие необходимым требованиям по грузоподъёмности и дальности полёта. 4 таких самолёта, названных "Авиаарктика", были доработаны применительно к арктическим условиям (кабины экипажа сделали закрытыми, улучшили герметизацию машины). Самолёты оснастили усовершенствованным радиосвязным оборудованием; кроме того, ввиду ненадёжной работы магнитных компасов в высоких широтах (из-за близости Северного магнитного полюса) дополнительно установили астрономические навигационные средства и только ещё начавшие находить применение радиокомпасы. Командиром лётного отряда и флагманского АНТ-6 (бортовой № Н-170) был назначен М. Водопьянов. Экспедиция на Северный полюс состояла из сорока четырех человек, пяти самолетов, в том числе одного самолёта-разведчика. Командирами остальных машин были С. Молоков, А. Алексеев и И. Мазурук. Еще двумя легкими самолетами-разведчиками командовали П. Головин и Л. Крузе.

22 марта воздушные корабли взлетели с Центрального аэродрома и взяли курс от московской распутицы в полярную зиму. В Холмогорах, под Архангельском, самолеты "переобули", заменив колеса лыжами. Через Нарьян-Мар и Маточкин Шар на Новой Земле воздушная экспедиция 19 апреля прибыла на о. Рудольфа. Там проводились окончательные приготовления к решительному броску на Северный Полюс.

Ранним утром 21 мая 1937 года флагманский самолет экспедиции ведомый Водопьяновым, оторвавшись от ледяного купола о. Рудольфа, взял курс на Северный полюс. Это был последний, решающий и самый трудный отрезок пути. Солнце светило ярко, горизонт был свободен от облаков. Моторы работали бодро и весело… Но на этом последнем отрезке из радиатора одного из двигателей вдруг неожиданно начал вытекать антифриз. И тут проявили себя механики Петенин, Морозов и Бассейн. Они прорезали обшивку крыла, нашли течь и при сильном морозе с ветром, обжигая руки горячей жидкостью, обматывали трещину изоляционной лентой. А вытекающий антифриз собирали тряпками, которые отжимали в ведро, чтобы насосом перекачать жидкость в мотор. Не хотели поначалу механики беспокоить сообщением об этой неисправности своего командира. Но он сам почувствовал неладное, услышал, как давал перебои левый средний мотор. И Водопьянов тоже решил не показывать виду, что это его обеспокоило. В случае чего, решил он, постарается дотянуть на трех моторах.

Девятьсот километров, которые отделяли остров Рудольфа от Северного полюса, – это несколько часов полета. В 11 часов 35 минут бортрадист Иванов готовится передать первое сообщение с Северного полюса следующего содержания:

"В 11 часов 10 минут самолет "СССР Н-170" под управлением Водопьянова, Бабушкина, Спирина, старшего механика Бассейна пролетел над Северным полюсом. Для страховки прошли еще несколько дальше. Затем Водопьянов снизился с 1750 метров до 200. Пробив сплошную облачность, стали искать льдину для посадки и устройства научной станции. В 11 часов 35 минут Водопьянов блестяще совершил посадку. К сожалению, при отправке телеграммы о достижении полюса внезапно произошло короткое замыкание. Выбыл умформер рации, прекратилась радиосвязь, возобновившаяся только сейчас, после установки рации на новой полярной станции. Льдина, на которой мы остановились, расположена примерно в 20 километрах за полюсом по ту сторону и несколько на запад от меридиана Рудольфа. Положение уточним. Льдина вполне годится для научной станции, остающейся в дрейфе в центре полярного бассейна. Здесь можно сделать прекрасный аэродром для приемки остальных самолетов с грузом станции. Чувствуем, что перерывом связи невольно причинили вам много беспокойства. Очень жалеем. Сердечный привет. Прошу доложить партии и правительству о выполнении первой части задания.

Начальник экспедиции Шмидт".

Но радиостанция молчит – обе радиостанции вышли из строя – и та, что на самолете, и та, что предназначалась для дрейфующей станции. Только вечером того же дня, в радиорубке острова Рудольфа раздались позывные Э. Кренкеля: "Говорит Северный полюс! Вас слышу! Прошу отвечать!!!"

Мир восхищался. Информация о покорении Северного полюса молниеносно распространилась во все концы нашей планеты, в том числе в Вашингтон, Лондон, Париж… Начальник авиационного корпуса армии США генерал Оскар Вестовер послал приветствие Водопьянову и членам экспедиции. В нем он писал: *"Прошу принять мои личные поздравления, а также поздравления от имени всего авиационного корпуса армии США с успешным завершением перелета АНТ-6 с острова Рудольфа на Северный полюс. Этот перелет, без сомнения, свидетельствует не только о высоких летных качествах Водопьянова и его группы, но представляет собой также славное достижение советских авиационных механиков и конструкторов. Эти достижения впервые сделали практически возможным заселение Северного полюса и использование баз на этом маршруте. Этот перелет окажет большое содействие сокращению воздушных путей мира".*

26 июня 1937 года участников экспедиции встречали в Москве. Это было всенародное торжество. На следующий день газета "Правда", почти все полосы которой были заполнены материалами об экспедиции, поместила наряду с другими приветствиями послание от папанинцев. Они писали: "Мы счастливы узнать, что все вы – полным составом – возвратились в нашу родную Москву. С горячей благодарностью вспоминаем вашу смелую работу, вашу помощь, которые позволяют нам теперь вести нормальную работу на Северном полюсе".

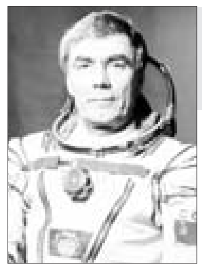
ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

21 - 27 травня

21 травня 1921 р. *народився фізик, "батько" радянської водневої бомби А.Д.Сахаров.*

21 травня 1937 р. *здійснено першу в історії посадку на Північному полюсі літака АНТ-6 "Авіаарктика" М.В.Водоп'янова з експедицією дрейфуючої станції "СП-1" І.Д.Папаніна.*

21 травня 1941 р. *народився льотчик-випробувач, космонавт О.С.Левченко.*

21 травня 1969 р. *здійснив перший політ транспортний літак Ан-26, екіпаж Ю.М.Кетова.*

22 травня 1897 р. *К.Е.Ціолковський вивів формулу руху ракети у вільному просторі.*

22 травня 1937 р. *початок серії з чотирьох жіночих світових рекордів дальності та висоти без вантажу та із вантажем 0,5-1 т, екіпаж П.Д.Осипенко.*

22 травня 1945 р. *народився військовий льотчик, начальник штабу – перший заступник Головнокомандувача ВПС ЗС України (1998-2003) Л.С.Петрів.*

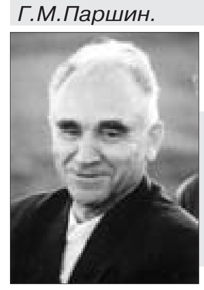
22 травня 1951 р. *народився начальник управління особового складу – заступник начальника штабу Командування ПС ЗС України (2004-2009) М.А.Дорошко.*

22 травня 2005 р. *з космодрому "Байконур" запущено американський телекомунікаційний супутник "DirecTV-8".*

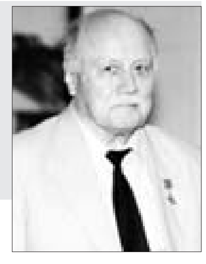
23 травня 1892 р. *створено ДАХК "Артем".*

23 травня 1916 р. *народився льотчик-штурмовик, двічі Герой Радянського Союзу Г.М.Паршин.*

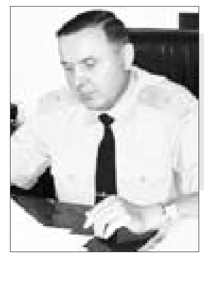
23 травня 1931 р. *народився Генеральний конструктор АНТК ім. О.К.Антонова (1984-2005) П.В.Балабуєв.*

23 травня 1937 р. *на літаку АІР-6 здійснено світовий рекорд дальності польоту без пересадки класу легких гідро-літаків першої категорії.*

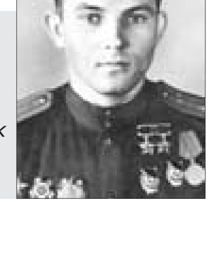

24 травня 1922 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР В.П.Колошенко. Встановив 15 світових рекордів на вертольотах з вантажопідйомності.*

24 травня 1932 р. *створено Державний науково-випробувальний центр ЗС України.*

24 травня 1952 р. *народився заступник начальника Національного університету оборони України з наукової роботи Б.Й.Семон.*

25 травня 1919 р. *народився льотчик-штурмовик, двічі Герой Радянського Союзу Г.М.Мильніков. Учасник ВВв, здійснив 223 бойових вильоти.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

21 - 27 травня

25 травня 1923 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР А.С.Сушко.*

25 травня 1924 р. *АТ "Укрповітряшлях" відкрило перші регулярні повітряні лінії на лініях Харків – Полтава – Київ і Харків – Єлизаветград – Одеса.*

25 травня 1931 р. *народився льотчик-космонавт, двічі Герой Радянського Союзу Г.М.Гречко.*

25 травня 1967 р. *запущено перший супутник НПО прикладної механіки "Молния-1".*

25 травня 1969 р. *народився космонавт-випробувач Д.Ю. Кондратьєв.*

26 травня 1907 р. *народився льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу Г.Ф.Байдуков.*

26 травня 1944 р. *народився заслужений льотчик-випробувач, Герой Росії О.Г.Цой. У 1970 р. був радником в Єгипті, здійснив 42 бойових вильоти. Встановив 8 світових рекордів на П-42 (Су-27).*

26 травня 1967 р. *здійснив перший політ дослідний зразок літака зі змінюваною геометрією крила "23-11" (в серії – МіГ-23), О.Федотов.*

26 травня 1975 р. *на озброєння прийняли військово-транспортний літак Ан-26.*

26 травня 1977 р. *запущено супутник "Космос-912" для дослідження природних ресурсів землі.*

26 травня 1982 р. *здійснено перший політ висотного літака М-17 "Стратосфера" ДКБ В.М.М'ясищева, Е.М.Чельцова.*

26 травня 1994 р. *створено Київське ДКБ "Авіація загального призначення".*

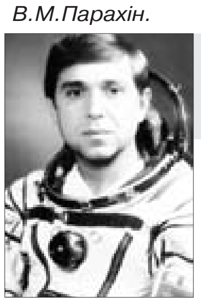
26 травня 2010 р. *відбувся перший політ інфрачервоної летючої обсерваторії SOFIA на спеціально переобладнаному літаку Боїнг-747.*

27 травня 1917 р. *народився льотчик-випробувач Б.Макаров.*

27 травня 1945 р. *народився перший заступник начальника Генерального штабу ЗС України (2000-2003) М.М.Пальчук.*

27 травня 1947 р. *народився заслужений штурман-випробувач СРСР В.М.Парахін.*

27 травня 1948 р. *народився льотчик-космонавт, Герой Радянського Союзу О.О.Волков.*

27 травня 1952 р. *здійснено перший політ літака-винищувача І-360 "СМ-2".*

27 травня 1957 р. *народився начальник Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону С.О.Петрук.*

Первый турбореактивный МиГ – "летающая батарея"

(послевоенный авиационный марафон)

Продовження. Початок в №18-19.

Первый опытный истребитель "И-300" (Ф-1) был закончен в производстве и передан на заводские летные испытания в конце декабря 1945 года. 12 апреля 1946 года на самолете выполнили "гонку" двигателей и рулежку на площадке перед ангаром, а 15 апреля – рулежку с подлетом. Первый полет на опытном "И-300" с трофейными двигателями "BMW-003А-1" выполнил летчик-испытатель ЛИИ А.Гринчик 24 апреля 1946 года. Всего лишь на час позже в воздух поднялся прототип Як-15, на котором стоял один двигатель "Jumo".

Испытания самолета "Ф" шли трудно и постоянно сопровождались различными доработками, которые вносило ОКБ-155. Постоянно возникали проблемы с продольной устойчивостью и вибрацией. 11 июля во время демонстрационного полета перед высокопоставленными руководителями и военными у "И-300" оторвался элерон крыла, самолет потерпел катастрофу, погиб пилотировавший машину Алексей Гринчик.

Несмотря на проблемы, вызванные в основном жароупорным экраном, летные характеристики "И-300" превысили ожидаемые, и в августе 1946 года после облета второго и третьего прототипов было дано разрешение на выпуск малой серии машин.

Испытания на третьей опытной машине ("Ф-3") продолжил М. Галлай, выполнивший первый полет 9 августа 1946 года. Три дня спустя, 12 августа, вторую машину задержавшуюся в производстве, облетал Г. Шиянов. В отличие от предыдущих экземпляров самолета "Ф", на ней все деревянные листы обшивки заменили дюралюминиевыми.

В целом, испытания второго и третьего экземпляров "И-300" проходили довольно успешно, но осенью чуть не произошла трагедия. В очередном испытательном полете у М. Галлая на высоте около 700 метров разрушилось горизонтальное оперение, намертво заклинив управление рулем высоты.

Позже аналогичная ситуация повторилась в полете летчика-испытателя НИИ ВВС Ю. Антипова: на максимальной скорости у "И-300" на высоте 5000 метров разрушился стабилизатор.

Используя для поперечного управления элероны, а для продольного – манипулируя тягой двигателей, летчики Галлай и Антипов сумели посадить поврежденные машины. Причина летных происшествий была общая, как и на "И-250", – устаревшие нормы прочности, разработанные в ЦАГИ, не позволяли создать конструкцию горизонтального оперения с требуемым запасом прочности. В процессе испытаний усилили и подфюзеляжный жароупорный экран…

Малая серия… Предпарадная "Даешь!"

Благодаря высоким летным характеристикам, а также наличию мощного пушечного вооружения, уже в самом конце заводских летных испытаний в целях быстрейшего освоения и выпуска реактивных истребителей "И-300" было принято решение организовать производство малой серии этой машины на заводе № 1 им. Сталина в г. Куйбышеве. В соответствии с приказом МАП № 581 от 28 августа 1946 года директору завода В. Литвинову и главному конструктору ОКБ – 155 А.Микояну было поручено обеспечить в 1946 году выпуск 10 самолетов. Однако уже в сентябре установленный срок постройки истребителей "И-300" был несколько скорректирован. Руководство страны приняло решение продемонстрировать мощь советских ВВС на предстоящем 7 ноября 1946 года воздушном параде. Было решено показать новинки реактивной истребительной авиации. Только пролет над Красной площадью должны были совершить не единичные экземпляры, а несколько десятков реактивных истребителей различных типов, и "И-300" в их числе.

Начался форменный ажиотаж. Все силы были брошены на обеспечение своевременного выпуска истребителей "И-300" к ноябрьскому воздушному параду. Согласно приказу МАП № 617 от 12 сентября 1946 года заводу № 1 надлежало выпустить 10 машин и сдать их по сборке ВВС к 20 октября. При этом средства выделялись на постройку 15 самолетов, а директору завода на время производства реактивных истребителей разрешили приостановить выпуск бомбардировщиков Ту-2. Лозунгом дня стало: "Даешь "И-300"!"

В целях своевременного выполнения поставленной задачи главному конструктору А.Микояну было предписано командировать на завод № 1 группу ведущих конструкторов и плановиков в количестве не менее 25 человек. Для решения всех конструктивных вопросов в Куйбышев также направлялся заместитель главного конструктора А. Брунов. Одновременно с этим завод № 1 освобождался от изготовления агрегатов для двигателей РД-10, а задел и оснастка на них передавалась другому заводу.

Работа по подготовке производства малой серии истребителей "И-300" по своему объему и чрезвычайно сжатым срокам не имела равных в истории завода № 1 им. Сталина. Весь объем работ по оснащению цехов для выпуска самолетов был выполнен в период с 10 сентября по 4 октября. С 12 сентября работа по подготовке производства развернулась в заготовительных цехах, в третьей декаде месяца включились агрегатные цеха, а с первых чисел октября – цех окончательной сборки.

Коллективу завода пришлось напрячь все усилия для выполнения поставленной задачи в установленные сроки. Работа велась без выходных дней, как днем, так и ночью. Рядом со сборочными стапелями лежали матрацы. Те, кто выбивался из сил, буквально падали на них, чтобы забыться коротким, тяжелым сном. Вопросы чая, обеда, ужина отодвинулись куда-то на второй план. Рабочий день не знал границ. Он растягивался, продолжаясь подчас по двое и трое суток. Люди иногда спали на ходу, оставались голодными, но дело делали неуклонно, несмотря на одуряющие изнурительный ритм работы.

Для оперативного разрешения вопросов, возникающих в процессе производства, ко всем цехам были прикреплены конструкторы, технологи и руководители производства.

При директоре завода был организован строгий контроль за сроками выполнения как подготовки производства, так и изготовления деталей и агрегатов.

Исходя из первоначально утвержденной сметной стоимости одного самолета "И-300", равной 3.000.000 рублей, в том числе собственных затрат 2.520.000 рублей, для стимулирования труда была широко применена поощрительная система оплаты в виде прогрессивок и аккордных работ.

Большую помощь заводу № 1 оказывали другие родственные предприятия. Одни помогали рабочей силой и инженерно-техническими работниками (ИТР), другие – изготовлением некоторого количества деталей, требующих главным образом механической обработки, третьи – помощь конструкторами, в которых у завода № 1 ощущалась большая нужда. Во время изготовления самолетов на заводе находились А. Микоян и М. Гуревич, тем самым непосредственно оказывая помощь в разрешении возникающих вопросов прямо в цехах на рабочем месте. Большую помощь в части обеспечения материалами, готовыми изделиями и руководства производством во всех звеньях постройки самолетов оказывал заместитель министра авиационной промышленности П.Дементьев. Ночные бдения в эти дни было нормой.

Заместитель министра авиационной промышленности Петр Васильевич Дементьев и главный конструктор Артем Иванович Микоян делили тяжесть работы вместе с всеми. Почти каждый день, интересуясь, как продвигается работа над новым истребителем, на завод звонил Сталин. Накал достиг апогея в последний день, отведенный для постройки первой реактивной десятки. Последние часы. Возбуждение достигло предела. Под одной из машин согнулся Деменьтьев. Не убирается колесо. Схватив напильник зам. министра подпиливает реборду… Колесо пошло…

Когда последний истребитель покинул сборочный цех, на улице было уже темно. Ровно в 24.00 приехал секретарь обкома. В цехе, где еще недавно все гремело, – тишина. Начался торжественный митинг.

Таким образом, цикл изготовления 10 реактивных истребителей "И-300" составил всего 41 день.

По мере приемки самолетов "И-300" в Куйбышеве их отправляли по железной дороге на станцию Раменское.

В соответствии с утвержденным графиком самолеты должны были прибыть в ЛИИ в период с 16 по 25 октября, а их облет после сборки состояться с 20 по 28 октября. К концу октября в ЛИИ прибыли все 10 самолетов "И-300" для проведения плановых полетов и обучения экипажей. Однако принять участие в ноябрьском параде им не пришлось, так как воздушная часть парада была отменена из-за плохих метеоусловий.

Далі буде.

Ігор Чичкань.
Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

КОНКУРС

“Озброєні піснею, покликані маршем”

30 квітня в Повітряному командуванні “Південь” Повітряних Сил Збройних Сил України на базі клубу Варшавсько-Одеської ордена Суворова III ступеня зенітної ракетної бригади було проведено I тур огляд-конкурсу військово-патріотичної пісні, стройового та похідного маршу “Озброєні піснею, покликані маршем”. У заході взяли участь художні колективи всіх військових частин ПвК “Південь” Повітряних Сил Збройних Сил України Одеського гарнізону.

Для визначення переможців конкурсу було створено журі, до складу якого входили офіцери відділів зенітноракетних і радіотехнічних військ, заступники командирів частин з виховної роботи військових частин. Головою призначили заступника командира Повітряного командування “Південь” з виховної та соціально-психологічної роботи полковника Олега Кудренка.

Під час конкурсу зі сцени на розгляд журі лунали пісні, вірші, гуморески. На сцені також розігрувались маленькі театралізовані вистави на різні військові тематики. Не залишилось поза увагою і “футбольне питання”. Свій виступ, приурочений “Євро-2012”, з футбольного фрістайлу показала солдат Катерина Кравчук.

Також важливо зазначити, що свої вміння пліч-о-пліч показували всі категорії військовослужбовців: і солдати строкової служби, і військовослужбовці-контрактники, і військовослужбовці-жінки, і офіцери, і навіть діти військовослужбовців. Так, для присутніх донька заступника командира радіотехнічної бригади з виховної роботи Ніка Жуйкова виконала пісню “Наша армія”.

Під час огляд-конкурсу були визначені різні номінації, в яких змагалися конкурсанти.

За краще виконання військово-патріотичної пісні нагороджено лейтенанта Дмитра Дворніка, представника художнього колективу радіотехнічної бригади імені Богдана Хмельницького, який виступив з піснею “Офіцери”. За виконання кращого стройового та похідного маршу грамоту отримав солдат Микола Мунтян, представник художнього колективу Варшавсько-Одеської ордена Суворова III ступеня зенітної ракетної бригади, який є автором пісні “Бригада”. Ця пісня є гімном частини. До речі, за останні роки про військову частину одеських ракетників було складено вже три пісні. Кращим вокальним виступом журі визнало виконання солдата Олександра Бриля, представника художнього колективу радіотехнічної частини. В номінації кращий поетичний твір з власною авторською поезією “Бригада” перемогу отримала солдат зенітної ракетної бригади Юлія Дамашкан. Кращий інструментальний номер показав представник художнього колективу авіаційної комендатури капітан Сергій Довгалюк, який виконав на баяні пісню “Їхав козак за Дунай”. За оригінальність свого виступу грамоту отримали військовослужбовці художнього колективу авіаційної комендатури та комендатури обслуговування Повітряного командування “Південь” ПС Збройних Сил України за гумористичний виступ “Випадок у військкоматі”.

За загальним рейтингом огляд-конкурсу “Озброєні піснею, покликані маршем”, серед художніх колективів військових формувань ПвК “Південь” Повітряних Сил Збройних Сил України Одеського гарнізону I місце посів військовий художній колектив авіаційної комендатури та комендатури охорони ПвК “Південь”.

Наприкінці заходу полковник Олег Кудренко подякував всім учасникам художньої самодіяльності за те, що вони виступили і показали свою майстерність, свій талант.

– Дуже радує те, що в наших військових колективах є люди, які вміють виконувати пісні, вміють розказувати гуморески, вірші, є військовослужбовці, які мають талант писати вірші, пісні, – зауважив заступник командира Повітряного командування “Південь” з виховної та соціально-психологічної роботи.

Сергій Балановський.
Фото автора.

ВИХОВАННЯ

Прикарпатські учні в гостях у авіаторів

Понад двісті вихованців Івано-Франківського вищого професійного училища сервісного обслуговування техніки нещодавно відвідали розташування бригади тактичної авіації. Протягом дня вихованці цього навчального закладу не тільки ознайомились з розташуванням частини, зустрілись з пілотами та технічним складом бригади, а ще й на власні очі побачили, як живуть солдати.

Побачили, що таке казарма, як виглядає військове ліжко, що може бути в тумбочці, і навіть спробували підняти штангу в спортивному куточку одного з підрозділів. Військовослужбовці частини показали юнакам, як готується до заступлення на чергування варта та добовий наряд, розповіли про особливості служби в тих чи інших підрозділах.

– Навчальною програмою передбачено 18 годин на навчально-польові збори, – розповів викладач предмету “Захист Вітчизни” полковник у відставці Ярослав Довган. – У цьому році наші вихованці вже мали можливість виконати стрільби бойовими набоями на полігоні неподалік міста. А тепер ми прийшли в гості до військової частини. Відверто кажучи, юнаки, яким через якийсь рік-два належить служити у війську, завжди ставляться до таких походів з великою цікавістю і позитивом. Адже розуміють, що вони – майбутні захисники Вітчизни, і їм цікаво більше знати про реальне життя військовослужбовців. Я щиро вдячний командуванню бригади за те, що кожного разу з розумінням ставляться до наших прохань і щоразу ідуть назустріч.

– Ми завжди раді учням шкіл та ліцеїв, – наголосив заступник командира бригади тактичної авіації з виховної роботи підполковник Олександр Кухарук. – Адже не все можна передати книжками та заняттями. Під час таких екскурсій діти розвінчують для себе дуже багато міфів про Збройні Сили. І я вважаю це найбільшим позитивним результатом.

Загалом з початку року Івано-Франківську бригаду тактичної авіації відвідало майже півтори тисячі учнів шкіл Івано-Франківська та області.

Тарас Грень.

БЛАГОУСТРІЙ

Оборонці України – за чисте довкілля!

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України, 5 травня у Збройних Силах та Міністерстві оборони України проведено щорічну всеукраїнську акцію “За чисте довкілля”. На виконання розпорядження Кабміну загалом в оборонному відомстві та ЗС організовано та проведено велику кількість заходів. Серед них – роботи з благоустрою військових містечок, озеленення, очищення та ремонту пунктів миття техніки, очищення від нафтохімічного забруднення пунктів заправлення і складів пально-мастильних матеріалів, збір металобрухту, відпрацьованих акумуляторних батарей та ртутних ламп, каналізаційних стоків, очищення берегової смуги і лісових насаджень від сміття тощо.

Загалом структурними підрозділами Міноборони та ЗС України прибрано території, сукупна площа яких складає понад шість тисяч гектарів. Ліквідовано більше двох з половиною сотень несанкціонованих сміттєзвалищ, висаджено більше десяти тисяч дерев та кущів, а також упорядковано майже 278 гектарів газонів. Сукупна “армія” від Збройних Сил та Міністерства, яка вийшла на бій із забрудненням, налічувала без малого сорок тисяч “бійців” за чисте довкілля.

Олександр Олехнович.
“Крила України”.

ДОВКІЛЛЯ

Боротьба за благоустрій Харкова

На Харківщині військовослужбовці Збройних Сил України взяли участь у заходах за планом Дня благоустрою території населених пунктів та Всеукраїнської акції з благоустрою “За чисте довкілля”, яка стартувала ще у квітні.

Лише в обласному центрі захисники Вітчизни позеленили близько 10 гектарів землі, зібрали тонни металобрухту та допомогли навести лад у двох парках міста.

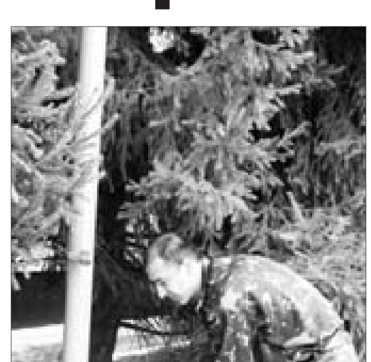
– Якщо у квітні мої підлеглі садили дерева та кущі, то у травні ми зосередилися на висадженні квітів та прибиранні навколишньої, далеко за межами військових частин території, – пояснив начальник Харківського гарнізону полковник Олексій Середа.

Так, курсанти-авіатори ХУПС ім. І. Кожедуба допомогли місцевим комунальним службам навести лад на околицях міського парку відпочинку ім. М. Горького. Близько трьох гектарів покинутого саду упорядкували “кожедубівці”, знайшли майже тонну металобрухту, а ще ліквідували там же декілька стихійних сміттєзвалищ.

Зразково, а головне – швидко попрацювали в День благоустрою території населених пунктів викладачі та курсанти 180-го Навчального центру підготовки фахівців радіаційного, хімічного та біологічного захисту ЗС України. Завдяки залученню спеціальної техніки, яка є на озброєнні установи, було організовано поливання висадженої зелені. Таким чином, невеличкий колектив вклався лише у три години роботи з прибирання території навколо навчальних корпусів та у місці розташування навчально-тренувального комплексу в селищі Солоницівка. За цей час вони зібрали з півтонни непотрібного заліза, знайшли місця для зростання сотням квітів. Також військові хіміки ліквідували 50 кубометрів різного непотребу біля парканів центру та оббілили стовбури ще понад 80 дерев.

А цивільні працівники 9-го гарнізонного Будинку офіцерів взяли на себе літню танцювальну площадку “Холодногорська” та навколишню територію біля неї.

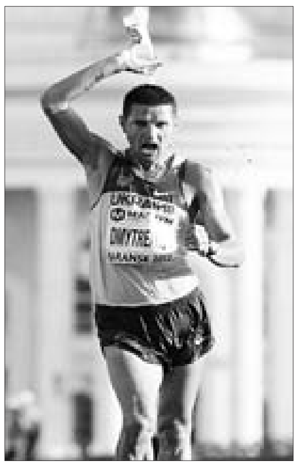
– Майже гектар території прибрав наш, в основному, жіночий колектив. Додали ми й з десяток квітів перед фасадом установи та підготували дорогу на під’їздах до будинку під заливку асфальту загальною площею 0,2 гектари, – зазначив начальник ГБО майор Володимир Росляк.

Дмитро Горбунов.
м. Харків.
Фото автора.

СПОРТИВНА ХОДЬБА

З "бронзи" Кубка світу = 3 ліцензії на Олімпійські ігри

Три "бронзи" у командному заліку виборoли спортсмени команди майстрів з легкої атлетики Центрального спортивного клубу Збройних Сил України, які у складі національної збірної брали участь у Кубку світу зі спортивної ходьби в російському місті Саранськ.

Так, старший солдат служби за контрактом Олексій Казаннін із часом 3:50:17 був третім на дистанції 50 кілометрів. А працівники ЗС України Руслан Дмитренко (1:20:17) та Іван Лосєв (1:21:57) виборoли бронзові медалі на дистанції 20 кілометрів.

За результатами виступів наші призери, яких тренує Євген Мазур, автоматично здобули право на участь у XXX літніх Олімпійських іграх в Лондоні.

Командування Центрального спортклубу та Управління спорту Міністерства оборони України привітало легкоатлетів з чудовим виступом та побажало їм нових перемог.

ГРЕКО-РИМСЬКА БОРОТЬБА

Кубок України: спортсмени ЦСКА здобули 8 медалей

Днями фінішували змагання на Кубок України з греко-римської боротьби, приурочений до 1800-ї річниці Судака. На змаганнях у сонячному Криму спортсмени команди майстрів з єдиноборств ЦСК ЗС України виборoли 8 медалей (3 золотих, 3 срібних та 2 бронзових).

За результатами змагань III місце у ваговій категорії до 50 кг виборов солдат строкової служби Максим Бедрій; у вазі до 60 кг старший солдат служби за контрактом Руслан Ісрафілов – I місце, солдат служби за контрактом Євген Мягкий – II місце; до 74 кг – III сходинку посів солдат строкової служби Євген Пишков; до 84 кг – другим став солдат служби за контрактом Олександр Шишман; до 96 кг – чемпіонство здобув працівник ЗС України Володимир Вавсилєв, солдат служби за контрактом Сергій Єрошкін зайняв II місце; у суперважкій вазі беззаперечним чемпіоном став сержант контрактної служби Олександр Чернецький.

Борцівський штурм Хельсінкі: в українців 4 медалі та путівка до Лондона

У столиці Фінляндії місті Хельсінкі відбувся заключний ліцензійний турнір з боротьби за участь спортсменів із 75 країн світу. Серед них за путівки на XXX літні Ігри в Лондоні змагалися 4 борці греко-римського стилю команди майстрів з єдиноборств ЦСК ЗС України.

Приємно відзначити, що всі повернулися на Батьківщину з медалями, але, на жаль, не всі з ліцензіями. У ваговій категорії до 55 кг золоту медаль та олімпійську ліцензію на участь в XXX літніх Олімпійських іграх в Лондоні виборов старший солдат служби за контрактом Вугар Рагімов.

У ваговій категорії до 66 кг бронзову нагороду виборов 21-річний солдат строкової служби Аслан Дзакаєв. Ще одна "бронза" – в активі солдата служби за контрактом Дмитра Пишкова (74 кг). Він продемонстрував найяскравішу боротьбу на турнірі, здолавши практично всіх суперників з очевидною перевагою. На жаль, в рівній боротьбі Дмитро поступився литовському спортсмену, якого вже свого часу впевнено перемагав на міжнародній арені. Також "бронзу" у ваговій категорії до 96 кг здобув прапорщик Сергій Рутенко.

Командування Центрального спортивного клубу ЗС України привітало Вугара Рагімова з знаменною подією та побажало успіхів на головних змаганнях планети 2012 року.

ПЛАВАННЯ

Армійські спортсмени впевнено пливуть на головні змагання планети

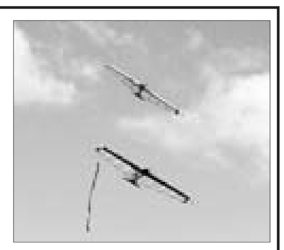
У Харкові завершився літній Кубок України з плавання, де спортсмени виконували норматив на участь у XXX літніх Олімпійських Іграх. За результатами виступів, представники команди майстрів з плавання ЦСК ЗС України виборoли 14 медалей (8 золотих, 1 срібну та 5 бронзових).

Семеро спортсменів – сержант Валерій Димо, старший солдат служби за контрактом Андрій Нікішенко, солдат-строковик Ян Коновалов, працівники ЗС України Любов Король, Ірина Главник, Ілля Чуєв, Максим Шемберєв, незабаром вирушать на чемпіонат Європи до Бельгії, який, також за своїм статусом є ліцензійним.

До речі, працівник Збройних Сил України Максим Шемберєв вже встиг виборoти право на участь у головних змаганнях планети, які цього року відбудуться у Лондоні.

АВІАМОДЕЛЬНИЙ СПОРТ

Прапорщик Станіслав Чорний здобув "срібло" у повітряному бою

Днями місто Бітерфельд (Німеччина) приймало черговий етап Кубка світу з авіамодельного спорту.

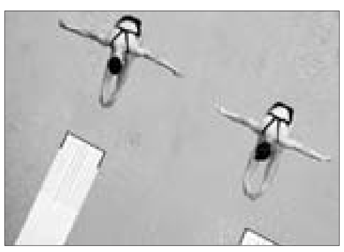
На змаганнях у складі збірної України відзначився представник команди майстрів з неолімпійських видів спорту Центрального спортивного клубу Збройних Сил України заслужений майстер спорту старший прапорщик Станіслав Чорний.

Станіслав змагався у класі f2d (повітряний бій) і здобув срібну медаль. Нагадаємо, що два тижні тому на етапі Кубка світу, який проходив у Харкові, Станіслав Чорний здобув золоту медаль. За роки своїх виступів він шість разів ставав володарем Кубка світу, двічі був срібним призером і одного разу здобував бронзу.

Вітаємо Станіслава із серією вдалих виступів на міжнародній арені і бажаємо нових перемог!

ПІДГОТОВКА ДО ОЛІМПІАДИ

З збірні тренують бійцівський характер на армійських базах

На спортивних базах Центрального спортивного клубу Збройних Сил України паралельно розпочали та проводять підготовку національні збірні з 3-х видів спорту.

Так, на водно-веслувальній базі ЦСК ЗС України проживають та проходять підготовку спортсмени збірної України з академічного веслування.

З двотижневим збором на базі комфортабельного гуртожитку ЦСКА для проживання спортсменів зупинилися національні збірні зі стрибків у воду та фрістайлу, які проводять підготовку на базі басейну (база олімпійської підготовки) та спортивного комплексу ЦСК ЗС України. Спортсменам надані всі необхідні умови для ефективної підготовки.

АКАДЕМІЧНЕ ВЕСЛУВАННЯ

Золоті медалі армійських веслувальниць на I етапі Кубка світу

У сербському Белграді завершився I етап Кубка світу з академічного веслування. Приємно відзначити, що наша парна четвірка стала переможцем турніру, показавши час 6.20.37.

У складі парної четвірки представлені одразу 3 армійські спортсменки – старший солдат Катерина Тарасенко, молодший сержант Анастасія Коженкова (обидві ЦСК ЗС України) та молодший лейтенант Яна Дементьєва (95 група спортсменів УС МО України).

У фіналі українки зі старту захопили лідерство і здобули впевнену перемогу, не залишивши при цьому практично жодних шансів конкурентам.

Поздоровляємо дівчат з перемогою та бажаємо нових успіхів!

ЗУСТРІЧІ

Футболіст української прем'єр-ліги Віталій Денисов зустрівся з ліцеїстами

У Дніпропетровську вихованці ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою ім. Героя України Євгена Березняка зустрілися з гравцем ФК "Дніпро" Віталієм Денисовим.

Футболіст з радістю відгукнувся на запрошення керівництва навчального закладу зустрітися з майбутніми захисниками Вітчизни. Як результат – величезну радість і море позитивних емоцій отримали усі учасники заходу. Ліцеїст 3-го курсу Олег Глущенко за краще запитання футболісту в урочистій обстановці, отримав від Віталія Денисова спеціальний приз від футбольного клубу "Дніпро" .

ГИРЬОВИЙ СПОРТ

Корольовці здобули перемогу

У Житомирі, на базі спорткомплексу "Динамо", завершився Кубок України та XI Міжнародний турнір ім. С.П. Корольова з гирьового спорту, в якому відзначилися спортсмени Житомирського військового інституту імені С.П. Корольова Національного авіаційного університету.

Загалом участь у змаганнях взяли команди з 16 областей України, а це 69 спортсменів-учасників Кубка України та 42 спортсмени-учасники турніру. 4 заслужених майстри спорту та 22 майстри спорту змагались у складі своїх команд.

Сильнішими виявилися гирьовики Житомирщини, які посіли перше командне місце у Кубку України. Кращі результати у складі команди Житомирської області показали спортсмени Житомирського військового інституту ім. Корольова Національного авіаційного університету.

Перше місце у вазі 65 кг посів майор Василь Фронтенко, друге (70 кг) – першокурсник Віталій Морозов, який виконав норматив майстра спорту. А у XI Міжнародному турнірі ім. Корольова у вазі 80 кг третє місце посів курсант III курсу Ілля Якимчук.

Сторінку підготував Олександр Олехнович.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

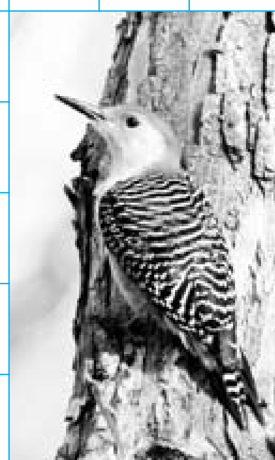
КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Тир. 3400 (на місяць) Зам. № 122217.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

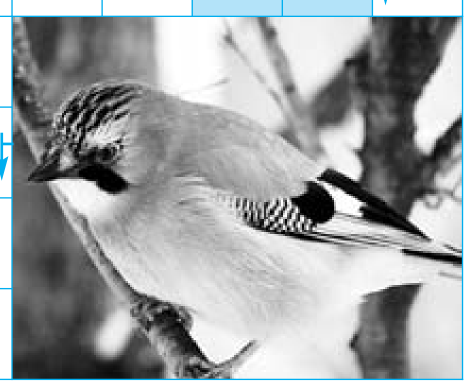
Родюче місце у пустелі
Циганське жіноче ім'я
Ім'я рос. Примадонни
Вид жіночої зачіски
Публіцист. твір сатиричного характеру
Перехід на бік ворога
Ріка у В'єтнамі
Франц. художник
Поле
Колективне рішення, резолюція
Вибухівка
Українська співачка
Посудина для квітів
Персонаж І.Котляревського
Міжнародна угода
Др. назва ріки Волга
Африканер
Вид стародавньої вогнепальної зброї
Чепурун
Місто в Гані
Радянський бомбардувальник
Острів поблизу берегів Франції

Майстер повітряного бою
Ритмічний рух у танці
Український письменник
Справжнє прізвище Н.Корольової
Продукт сухої перегонки торфу
Марка авто
Нота
Промисловий регіон України
Український письменник
Молода вівця
1/6 земної кулі (в минулому)
Урочистий вірш
Столітник
Дворянський титул
Вид фізичних вправ
Обласн. центр на півночі Росії
Молочний продукт
Народ в Індії

Грошова одиниця Таїланду
Партія гри у теніс
Складноскорочене слово
Ліліпут
Велика рогата тварина
Розмінна монета в Лаосі
Британський співак
Лорак
Легендарний вождь гунів
Глибока крута западина
Одиночний вектор

СУДОКУ

	4				9		8	
								3
	8		6					9
	7	4		3		8		
		9	4	2	1	5		
		2		8		4	3	
5					2		6	
9								
	6		8				1	

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 18-19

АВТОДРОМ

У Пекіні представили бюджетну Шкоду

На мотор-шоу в Пекіні компанія Skoda оголосила назву нової моделі – доступного компактного седана, який на китайському й європейському ринках з'явиться вже наступного року.

Автомобіль одержить ім'я Rapid, і створений він на базі нещодавно представленого концепта MissionL. Як заявив шеф-дизайнер Skoda Йозеф Кабан, концепт MissionL – це найбільш близький до серійного виробництва прототип, виконаний у новому фірмовому стилі чеського бренда. Він одержав більш емоційну зовнішність, ніж нинішні моделі, і повинен залучити до марки Skoda молоду аудиторію.

Новинка в модельному ряді "Шкоди" займе місце між "Фабією" і "Октавією", а її виробництво для російського ринку буде розгорнуто на заводі концерну Volkswagen у Калузі. Її планується випускати у двох варіантах кузова: седан-ліфтбек і хетчбек. Очікується, що всі потужності заводу, призначені для Skoda у Калузі, віддадуть під нову бюджетну модель.

Детальної інформації про цей автомобіль поки немає. Втім, відомо, що "Рапід" не буде перелицьованою версією якогось із Volkswagen, а стане повністю самостійною моделлю. Не виключено, що новинка одержить переналаштоване шасі від VW Jetta. Про двигуни, комплектації автомобіля також нічого невідомо. Експерти автомобільного ринку прогнозують, що ціни на бюджетну Шкоду стартуватимуть із позначки 14 тисяч умовних одиниць.

Підготував Сергій Клименко.
"Крила України".

ЦІКАВО

Китайські школярі найздібніші в світі?

Оцінки, які отримують китайські учні під час іспиту за міжнародним стандартом PISA, є найвищими в світі.

Ці іспити проводяться кожні три роки Організацією економічного співробітництва та розвитку (OECP) та дають уявлення про грамотність читання, математичну грамотність, ерудицію з наукових дисциплін.

Міжнародна програма з оцінки освітніх досягнень учнів (Programme for International Student Assessment, PISA) – тест, який дозволяє оцінити грамотність школярів у різних країнах світу і вміння застосовувати знання на практиці.

Результати іспитів свідчать, що Китай має систему освіти, яка дає кращі результати, ніж традиційні західні моделі.

Серед китайських міст Шанхай посів перше місце за якістю освіти серед вітчизняних шкіл за результатами іспитів 2009 року.

Як зазначив представник програми PISA Адреас Шлейхер, освіта в Китаї традиційно вважається найвірнішим способом зробити кар'єру, і тому китайські учні виявляють старанність, непритаманну для західних країн.

Подив західних експертів викликає також той факт, що в Китаї висока мотивація учнів характерна для дітей з усіх соціальних прошарків. У 2009 році OECP провела іспити в дев'яти китайських провінціях, причому заради отримання об'єктивних результатів тести проводилися в різних за рівнем доходів районах країни.

За словами Шлейхера, підсумки іспиту свідчать про те, що китайське суспільство приділяє величезну увагу проблемі освіти як на колективному, так і на індивідуальному рівнях.

Результати тесту довели, що культурні відмінності також впливають на процес освіти в різних частинах світу.

"У Північній Америці діти зазвичай все пояснюють наявністю здібностей. Мовляв, мені добре дається математика, а якщо у мене немає до неї здібностей, я займуся чимось іншим", – говорить Адреас Шлейхер. – "В Європі досі відчувається вплив сімейних традицій. Якщо мій батько був водопровідником, то і я ним стану. У Китаї ж дев'ять з 10 опитаних школярів говорили: "Я буду багато вчитися, і все залежить від того, скільки праці я витрачу на досягнення успіху ".

Цього року відбудеться новий іспит за програмою PISA, і Шлейхер вважає, що призові місця на ньому посідуть Бразилія, Туреччина і Польща.

У 2000 році в тестуванні брало участь 265 000 учнів з 32 країн. Основною темою було вміння читати і розуміти прочитане. Дві третини питань були присвячені саме цьому.

Більше 275 000 учнів з 43 країн брало участь в тестуванні PISA-2003. У 2009 році в дослідженні брало участь вже 65 країн.

Цього року в іспитах візьме участь 500 000 учнів із понад 70 країн, результати яких будуть опубліковані в кінці 2013 року.

Дуже часто іспити PISA сприймаються як неприємна несподіванка міністрами освіти в різних країнах світу. Найбільший шок з цього приводу зазнала минулого разу Німеччина, коли з'ясувалося, що її знаменита система освіти насправді дає вельми середні результати.

Заслуга програми PISA полягає в тому, що вона ставить її учасників в рівні умови, підкреслює Шлейхер.

"Люди кажуть, що на вдосконалення системи освіти потрібно років 25, але погляньте на Польщу і Сінгапур, де зрушення на краще відбулися набагато швидше", – вважає він.

Підготувала Наталія Ярмілко.
"Крила України".